NUMER 12.

DZIENNIK POWSZECHNY

$\frac{2}{14}$ Października 1861 r.

BIURO REDAKCJI:
Krakowskie-Przedmieście
Nr. 415.

Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA:
w Biurze Redakcji
Nr. 415.

Oraz na wszystkich Stacyach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie.

Prenumerata w Warszawie:
Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2.
Numer pojedynczy kosztuje kop. 5.

Poniedziałek, 14 Października 1861.

Prenumerata na Prowincyi:
Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie Rs. 2 k. 30.
Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 4.

Жители Царства Польскаго!

Со времени вступления моего въ управленіе Царствомъ, я надѣялся мѣрами кротости возстановить нарушенное въ краѣ спокойствіе. Враги общественнаго порядка, приписывая снисходительность Правительства, не благимъ его намѣреніямъ, а вѣроятно безсилію, съ каждымъ днемъ становятся дерзновеннѣе. Толпы уличной черни насильственно врываются въ жилища мирныхъ гражданъ, разбиваютъ лавки и мастерскія, грабятъ въ особенности осѣдлыхъ здѣсь иностранцевъ, и стараясь посредствомъ внушеннаго ими страха овладѣть волею всѣхъ сословій, не остановились даже нанести безчестіе священному для народа сану Епископа. Полиція не только не уважается, но ежедневно подвергается обидамъ. Войско, призываемое для водворенія порядка, встрѣчается оскорбленіями. Повсемѣстно распространяются самыя возмутительныя объявленія и воззванія къ народу. Подъ видомъ религіозныхъ обрядовъ совершаются политическія демонстраціи, такъ: во время выноса тѣла умершаго Архіепископа Варшавскаго въ процессіи были несены разныя эмблемы возмутительныя и изъявляющія соединеніе Литвы съ Польшею. Потворство и преступное содѣйствіе нѣкоторыхъ лицъ Римско-Католическаго Духовенства, превратили Католическіе храмы въ мѣста враждебныхъ Правительству изъявленій. Священники проповѣдуютъ ненависть и неуваженіе къ Верховной власти. Въ костелахъ и внѣ оныхъ поютъ воспрещенные Правительствомъ гимны, производятъ сборы денегъ и вещей на революціонныя цѣли, и наконецъ въ нѣкоторыхъ мѣстахъ совершаемыя въ Высокоторжественные дни молебствія за Государя Императора, заглушены пѣніемъ тѣхъ же запрещенныхъ гимновъ.

Все это составляетъ рядъ такихъ преступленій, которыя не могли быть терпимы. Но предстоявшіе выборы въ уѣздные и городскіе Совѣты, побуждали меня воздержаться отъ принятія рѣшительныхъ мѣръ, дабы не нарушить свободнаго выполненія дарованныхъ краю учрежденій.

Между тѣмъ ходъ выборовъ не оправдалъ моихъ ожиданій. Во многихъ мѣстахъ они совершились подъ вліяніемъ нравственнаго насилія и сопровождались тѣми же враждебными Правительству явленіями. Избиратели, забывъ, что права имъ предоставленныя, состоятъ только въ выборѣ членовъ и кандидатовъ въ уѣздные и городскіе Совѣты, подписывали прошенія, или адресы, строго закономъ воспрещенные.

Подобныя дѣйствія, угрожающія ниспроверженіемъ законной власти и водворившія въ краѣ анархію, вынуждаютъ Правительство прибѣгнуть къ мѣрамъ болѣе дѣйствительнымъ.

Посему для огражденія спокойствія мирныхъ жителей края и для возстановленія общественнаго порядка, Царство Польское, по Высочайшему Его Императорско-Царскаго Величества повелѣнію, объявляется на военномъ положеніи, на основаніи публикуемыхъ вмѣстѣ съ симъ правилъ.

Приглашаю всѣхъ мирныхъ жителей Царства, не подчиняясь ни наущеніямъ возмутителей, ни угрозамъ ихъ, которыя теряютъ отъ нынѣ всякую силу, содѣйствовать Правительству къ огражденію общественнаго благосостоянія. Отцовъ семействъ убѣждаю имѣть строгій надзоръ за своими семействами и въ особенности за несовершенно-лѣтними дѣтьми, могущими по неразумію подвергнуться послѣдствіямъ военнаго положенія, случайностямъ котораго при укрощеніи оружіемъ уличныхъ безпорядковъ, подпадаютъ иногда всѣ лица безъ различія пола и возраста.

Поляки!

Исполненіемъ обязанностей своихъ къ Вашему Монарху, довѣріемъ къ благимъ Его начертаніямъ и повиновеніемъ установленнымъ отъ Него властямъ, приблизьте то время, когда мнѣ можно будетъ ходатайствовать у Государя о дозволеніи снять военное положеніе и снова приступить къ правильному развитію Всемилостивѣйше дарованныхъ Царству Польскому учрежденій.

Варшава, 2 (14) Октября 1861 года.

Командующій 1-ю Арміею и Исправляющій должность Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Генералъ-Адъютантъ, *Графъ Ламбертъ 1-й.*

Mieszkańcy Królestwa Polskiego!

Od czasu objęcia zarządu Królestwa, miałem nadzieję, środkami łagodnemi, przywrócić naruszoną w kraju spokojność. Nieprzyjaciele porządku publicznego przypisując umiarkowane postępowanie Rządu, nie jego dobrym zamiarom, lecz zapewne niemocy, z każdym dniem stają się zuchwalszymi. Tłumy pospólstwa ulicznego przemocą wdzierają się do mieszkań obywateli spokojnych, odbijają sklepy i warsztaty, rabują—głównie tu osiadłych cudzoziemców, i starając się pod wpływem postrachu zawładnąć wolą ludzi wszelkiego stanu, posunęli się do znieważenia uświęconej w narodzie, godności Biskupiej. Policja nie tylko niema żadnego uważania, lecz każdodziennie ulega obelgom. Wojsko, wezwane do przywrócenia porządku, doznaje obrazy. Na każdem miejscu napotykają się najmocniej podburzające ogłoszenia i odezwy do narodu. Pod pozorem obrzędów religijnych dopełniają się manifestacje polityczne, i tak—w czasie przeprowadzenia zwłok zgasłego Arcybiskupa Warszawskiego, procesjonalnie niesione były rozmaite podniecające godła i znamionujące połączenie Litwy z Polską. Pobłażaniem i występnem współdziałaniem niektórych duchownych Rzymsko-Katolickiego wyznania, Świątynie Katolickie stały się miejscem nieprzyjaznych dla Rządu objawów. Księża z kazalnic głoszą nienawiść i nieposzanowanie dla władzy Najwyższej. W kościołach i zewnątrz onych, śpiewają przez Rząd zabronione hymny, zbierają składki pieniężne i ofiary na cele rewolucyjne i nareszcie, w miejscach niektórych, odprawiane w dnie galowe modły za Najjaśniejszego Cesarza i Króla, zagłuszone zostały śpiewem tychże zabronionych hymnów.

Wszystko to stanowi szereg przestępstw, które nie mogły być cierpianemi. Lecz spełniające się wybory do Rad powiatowych i miejskich, były powodem, żem się wstrzymał od użycia środków stanowczych, ażeby nietamować wprowadzenia w czyn nadanych krajowi instytucji.

Jednakże bieg wyborów nieusprawiedliwił moich oczekiwań. W wielu miejscach dopełnione zostały pod wpływem moralnego nacisku, przy towarzyszeniu tychże samych nieprzyjaznych dla Rządu objawów. Wyborcy, zapominając, że nadane im prawa ograniczają się wyborem członków i kandydatów do Rad powiatowych i miejskich, podpisywali prośby i adresy, prawem zabronione.

Czyny podobne, grożące obaleniem władzy prawej i skutkiem których wszczęła się w kraju anarchja, zmuszają Rząd do użycia środków więcej stanowczych.

Z tych powodów, dla zapewnienia spokojności mieszkańcom kraju i dla przywrócenia powszechnego porządku, Królestwo Polskie, z mocy Najwyższego Jego Cesarsko-Królewskiej Mości rozkazu, ogłasza się jako zostające w stanie wojennym, a to stosownie do przepisów jednocześnie ogłoszonych.

Wzywam wszystkich pragnących pokoju mieszkańców Królestwa, ażeby nie ulegając podżeganiom burzycieli, ani też ich odgróżkom które od obecnej chwili tracą wszelkie znaczenie, przyszli w pomoc Rządowi celem zabezpieczenia pomyślności ogólnej. Ojców rodzin upominam o rozciągnięcie ścisłego dozoru nad swemi rodzinami, w szczególności zaś nad nieletniemi dziećmi, mogącemi przez płochość uledz następstwom stanu Wojennego, którym przy ukróceniu siłą oręża nieporządków ulicznych, podlegają czasem wszystkie osoby, bez różnicy płci i wieku.

Polacy!

Wykonywaniem obowiązków dla Waszego Monarchy, ufnością w błogie Jego zamiary i uległością ustanowionym przez Niego Władzom, zbliżcie czas w którym wolno mi będzie wstawić się do Najjaśniejszego Pana o zniesienie stanu wojennego i znów przystąpić do rozwinięcia na drodze legalnej Najmiłościwiej nadanych Królestwu Polskiemu instytucji.

W Warszawie, d. 2 (14) Października 1861 r.

Dowodzący 1-ą Armją i p. o. Namiestnika Królestwa, Jenerał-Adjutant, *Hrabia Lambert 1-szy.*

По Высочайшему Его Императорско-Царскаго Величества повелѣнію, Царство Польское объявляется на Военномъ Положеніи.

На основаніи сего Положенія всѣ жители Царства за преступленія, ниже сего поименованныя, подлежатъ военному слѣдствію и суду, по силѣ 739 и 753 статей книги 2-й Военно-Уголовнаго Устава.

Городскія и Земскія Полиціи подчиняются вполнѣ Военнымъ Начальникамъ и чины сихъ Полицій за неисполненіе своихъ обязанностей подлежатъ отвѣтственности на равнѣ съ воинскими чинами.

Всѣ безъ изъятія лица, обвиняемыя: въ измѣнѣ, бунтѣ, возмущеніи, явномъ неповиновеніи воинскимъ и полицейскимъ Начальствамъ, въ сокрытіи оружія, произнесеніи публично возмутительныхъ рѣчей, составленіи и распространеніи возмутительныхъ воззваній и другаго рода сочиненій, склоненіи другихъ къ прописаннымъ преступленіямъ, хотя-бы отъ этого и не произошло возмущенія, равно въ насиліи какого-бы то ни было рода, убійствѣ, разбоѣ, грабежѣ или зажигательствѣ, подлежатъ военному слѣдствію и суду, который приговариваетъ виновныхъ къ наказанію, на основаніи Полевыхъ Военно-Уголовныхъ Законовъ.

Примѣчаніе. Ежели Военное Начальство признаетъ, что неповиновеніе, насиліе, убійство, разбой, грабежъ или зажигательство, по свойству сопровождавшихъ сіи дѣянія обстоятельствъ, не составляютъ преступленій, имѣющихъ характеръ политическій, дѣла объ оныхъ оставляются въ вѣдомствѣ обыкновенныхъ судовъ.

Съ объявленіемъ военнаго Положенія воспрещается:

а) Всякаго рода на улицахъ и площадяхъ сборища и сходки даже изъ небольшаго числа людей. Въ случаѣ неповиновенія Полиціи, толпа немедленно разсѣевается силою оружія и виновные арестуются.

б) Всякаго рода политическія манифестаціи и демонстраціи, равно крестные ходы и процессіи, не получившіе особаго письменнаго отъ мѣстной военной власти разрѣшенія, Церковныя служенія, совершаемыя по поводу смерти политическихъ преступниковъ, или убитыхъ и раненыхъ во время возмущенія, или же въ воспоминаніе какого либо историческаго событія. Когда употребляются при томъ какія либо возмутительныя эмблемы, то отвѣтственность усиливается.

в) Пѣніе, какъ въ Церквахъ, такъ и внѣ оныхъ возмутительныхъ пѣсень, гимновъ или другихъ молитвъ не утвержденныхъ Церковью, разыгриваніе лотерей и сборъ, какъ въ Церквахъ, такъ и внѣ оныхъ, денегъ и вещей, если на то не получено отъ мѣстной военной власти разрѣшенія; выставленіе или продажа объявленій, воззваній, плакардовъ, брошюръ, или газетъ, не разрѣшенныхъ надлежащею властію.

Всѣ вышеозначенныя подъ литерами а, б, и в, преступленія и проступки подлежатъ военному слѣдствію и разбирательству Военнаго суда, который опредѣлитъ мѣру наказанія, примѣняясь къ 599 статьѣ книги 2-й Военно-Уголовнаго Устава.

Послѣдствія Военнаго Положенія:

1) Въ случаѣ сопротивленія, воинская сила и Полиція, вынужденныя употребить оружіе, не подвергаются отвѣтственности за послѣдствія.

и 2) Военнымъ Начальникамъ предоставляется принимать, всѣ тѣ полицейскія мѣры, какія они признаютъ нужными для водворенія и сохраненія спокойствія.

Военный Начальникъ обязанъ содержать жителей въ совершенномъ повиновеніи, препятствовать вреднымъ подстрекательствамъ или изъявленію не уваженія къ Правительству, властямъ и къ войску.

Онъ можетъ воспрещать всякія собранія въ публичныхъ и даже въ частныхъ домахъ, которыя будутъ имъ признаны вредными.

Лавки, кофейни, шинки и другія подобнаго рода заведенія, должны быть запираемы въ опредѣленное Военнымъ Начальствомъ время; въ случаѣ же усмотрѣнной имъ необходимости могутъ быть и совершенно закрыты.

Онъ вправѣ приказать производить обыски у мѣстныхъ жителей во всякое время. Всѣхъ празднопроживающихъ или подозрительныхъ людей, обнаружившихъ безпокойный характеръ, или же прежде замѣченныхъ въ безпорядкахъ, можетъ подвергать аресту до рѣшенія ихъ участи Намѣстникомъ.

Иностранцевъ не имѣющихъ узаконенныхъ видовъ, а равно празднопроживающихъ, или замѣченныхъ въ предосудительномъ поведеніи высылать за границу.

По невозможности исчислить всѣ мѣры, къ которымъ ведетъ Военное Положеніе, жители предваряются, что всякій безпорядокъ долженъ неминуемо вызвать чрезвычайныя и энергическія мѣры.

Варшава, 2 (14) Октября 1861 года.

Командующій 1-ю Арміею и Исправляющій должность Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ, Генералъ-Адъютантъ, *Графъ Ламбертъ 1-й.*

Z mocy Najwyższego Jego Cesarsko-Królewskiej Mości rozkazu, Królestwo Polskie ogłasza się jako zostające w stanie wojennym.

Wskutek takowego stanu, wszyscy mieszkańcy Królestwa, za przestępstwa poniżej wyszczególnione, ulegają śledztwu i sądowi wojennemu na mocy art. 739 i 753 księgi II, praw wojennych kryminalnych.

Władze policyjne w miastach i wsiach, zostawać mają w zupełnej zależności od Naczelników wojennych, i urzędnicy jako też niższe stopnie policji, za niedopełnienie swych obowiązków, ulegają odpowiedzialności na równi z stopniami wojskowemi.

Wszystkie osoby bez wyłączenia, obwinione: w zdradzie Państwa, rokoszu i wzniecaniu powstania, w jawnem nieposłuszeństwie władzom wojskowym i policyjnym, w ukrywaniu broni, w publicznych podżegającej treści przemowach, w układaniu i rozszerzaniu odezw i wszelkiego rodzaju pism w duchu podburzającym, w skłanianiu drugich do wymienionych przestępstw, chociażby to i niespowodowało rokoszu, równie też w gwałtach wszelkiego rodzaju, zabójstwie, rozboju, rabunku i podpalaniu, ulegają śledztwu i sądowi wojennemu, który stanowi kary na winnych, podług praw polowych wojskowo-kryminalnych.

Uwaga. Jeśli władza wojskowa uzna, że nieposłuszeństwo, gwałt, zabójstwo, rozbój, rabunek albo podpalenie, stosownie do towarzyszących tym czynom okoliczności nie stanowią przestępstw mających charakter polityczny, sprawy o tem pozostają w atrybucji sądów zwyczajnych.

Z ogłoszeniem stanu wojennego zabraniają się:

a) Wszelkiego rodzaju zgromadzenia i schadzki na ulicach i placach, nawet w niewielkiej liczbie ludzi. W razie nieusłuchania policji, zebrani rozproszeni będą natychmiast siłą oręża, a winni zostaną aresztowani.

b) Wszelkiego rodzaju manifestacje i demonstracje polityczne, wszelkie procesje, jeśli na takowe władza wojskowa nieudzieliła zezwolenia na piśmie, nabożeństwa kościelne odprawiane z powodu śmierci politycznych przestępców, jako też zabitych lub ranionych w czasie rokoszu, niemniej też na pamiątkę jakiego bądź historycznego faktu. W razie użycia przytem wszelkiego rodzaju podburzających godeł, odpowiedzialność powiększa się.

c) Spiewanie w Kościołach i na zewnątrz onych podburzających pieśni, zabronionych hymnów i w ogóle modlitw przez Kościół niezatwierdzonych; puszczanie w loterje, zbieranie tak w Kościołach jak i zewnątrz takowych, składek pieniężnych i rzeczy, bez uzyskania poprzedniego zezwolenia władzy wojskowej; wystawianie albo sprzedaż ogłoszeń, odezw, plakatów, broszur i gazet niedozwolonych przez właściwą władzę.

Oznaczone literami a, b, i c, przestępstwa i wykroczenia ulegają śledztwu podług przepisów wojskowych i rozpoznaniu sądu wojennego, który ustanawia stopień kary w zastosowaniu się do art. 599, księgi 2-ej, praw wojennych kryminalnych.

Następstwa stanu wojennego:

1. W razie oporu, siła wojskowa i policja zmuszone użyć oręża, nie ulegają odpowiedzialności za następstwa.

2. Uznaniu Wojennych Naczelników pozostawia się użycie wszelkich środków policyjnych jakie znajdą potrzebnemi, dla przywrócenia i utrzymania porządku.

Wojenny Naczelnik obowiązany jest utrzymać mieszkańców w zupełnej uległości, niedopuszczać szkodliwych poduszczań, a także okazywania nieposzanowania dla Rządu, Władzy i Wojska.

Może zabronić wszelkiego rodzaju zgromadzań się w domach publicznych, a nawet prywatnych, jeśli takowe uzna za szkodliwe.

Sklepy, kawiarnie, szynki i tym podobne zakłady, winny być zamykane w czasie oznaczonym przez Naczelników Wojennych; w razie zaś jeśli to uzna niezbędnem, mogą być i zupełnie zamknięte.

Mocen jest nakazać rewizje u mieszkańców w każdym czasie. Wszystkich zostających bez zajęcia, albo też podejrzanych, którzy okazali umysł niespokojny lub uprzednio notowani byli w nieporządkach, ma prawo zatrzymać w areszcie do wyrzeczenia Namiestnika Królestwa względem dalszego z nimi postąpienia.

Cudzoziemców niemających legalnych paszportów, równie też zostających bez zajęcia stałego, jak niemniej notowanych w nagannem prowadzeniu się, wysyłać za granicę.

Z powodu niemożności wykazania wszystkich następstw do jakich prowadzi ogłoszenie stanu Wojennego, nadmienia się, że każdy nieporządek niechybnie wywoła nadzwyczajne i stanowcze środki.

W Warszawie d. 2 (14) Października 1861 roku.

Dowodzący 1-ą Armją, pełniący obowiązki Namiestnika Królestwa, Jenerał-Adjutant *Hrabia Lambert 1-szy.*

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA. — Wiadomości urzędowe z Królestwa i Cesarstwa.
CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA. — Wiadomości zagraniczne.
Wiadomości rozmaite.
Jurisprudencja Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu.
Gospodarstwo, przemysł i handel.
Kursa papierów publicznych i pieniędzy.
Kolej żelazna.
Obwieszczenia.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Otrzymane przez Kommisją Rządową Spraw Wewnętrznych doniesienia, przedstawiają następujące wypadki wyborów do Rad Powiatowych i Miejskich.

Do Rady Powiatowej Powiatu Radzyńskiego, wybrani zostali na Członków w Okręgu wyborczym Włodawskim: *Krassowski* Franciszek; *Jasiński* Roch; *Frankowski* Juljan; Ks. *Szymański* Paweł; *Kępiński* Józef; *Sosnkowski* Juljusz; *Scipio* Paweł. Na zastępców: *Okęcki* Ludwik; *Dobrzański* Józef; Ks. *Wasilewski* Grzegorz; *Jasiński* Władysław; *Wajnert* Gustaw; Ks. *Parafiński* Franciszek; hr. *Zamojski* August.

W okręgu wyborczym Gombińskim powołani na Członków do Rady Powiatu Gostyńskiego: *Garczyński* Walenty; *Czarnowski* Wiktor; *Krosnowski* Eustachy; *Łącki* Leopold; *Dąbski* Stanisław; Ks. *Zgórecki* Ludwik; *Rzętkowski* Adam; Ks. *Gronczewski* Andrzej. Na zastępców: *Antoszewski* Roman; *Wojcicki* Stanisław; *Lesiewski* Antoni; *Łabęcki* Antoni; *Kleniewski* Bolesław; Książę *Sapieha* Leon; *Higesberger* Felix; *Piaszczyński* Karol.

Z okręgu wyborczego Wyłkowyszskiego wybrani do Rady Powiatu Kalwaryjskiego, na Członków: *Giejsztor* Zenon; Ks. *Sękowski* Tomasz; *Zieliński* Józef; *Szeligowski* Tomasz; *Gallera* Adolf. Na zastępców *Wietcki* Józef; *Hillinberg* Juljan; *Skąpski* Felix; *Floryanowicz* Ksawery; *Smoleński* Maciej.

W okręgu wyborczym Kaliskim powołani na członków do miejscowej Rady powiatowej: *Gorczycki* Cypryan; *Puchalski* Wincenty; Ks. *Kobyliński* Piotr; *Mamroth* Ludwik; *Szyfer* Mojżesz; *Czartkowski* Juljan; *Celiński* Antoni; *Biernawski* Antoni; *Repphann* Wilhelm; *Mamelok* Eljasz; *Radoliński* Stanisław. Na zastępców: *Kęszycki* Józef; *Grodzicki* Filip; *Mazurkiewicz* Adam; *Arnold* Józef; *Gębicki* Adolf; *Krajewski* Józef; Ks. *Lisiecki* Józef; *Jezierski* Jan; *Doruchowski* Teodor; *Pollner* Karol; *Mianowski* Antoni.

W okręgu wyborczym Zgierskim wybrani do Rady powiatu Łęczyckiego, na członków: *Koźmiński* Karol; *Łepkowski* Maksymiljan; *Wężyk* Jan; *Ziemięcki* Antoni; *Skarzyński* Henryk; *Schlosser* Henryk; *Łubieński* Paweł; *Mieszkowski* Kazimierz. Na zastępców: *Gajer* Ludwik; *Bajkowski* Józef; *Lebelt* Jan; *Polkowski* Marcin; *Gotartowski* Henryk; *Rojewski* Jan; *Markusfeld* Salamon; *Wilkoszewski* Teodor.

W mieście Krasnymstawie powołani zostali na członków Rady miejskiej: Ks. *Kałużyńki* Alipi; *Lickindorf* Jan; *Halicki* Napoleon; *Cichorzecki* Jan; *Grządkowski* Stanisław; *Kunstfeld* Józef; *Dulski* Marcin; *Makowski* Józef. Na zastępców: *Radziewicz* Jan; *Pytkowski* Józef; *Kamiński* Wincenty; *Mazurkiewicz* Antoni; *Banaszkiewicz* Wawrzyniec; *Haratym* Franciszek; *Krajewski* Ludwik; *Marczewski* Stanisław.

W okręgu wyborczym Opatowskim, wybrani do Rady powiatowej powiatu Opatowskiego na członków: *Jasiński* Władysław; Ks. *Jopowicz* Jan; *Kotkowski* Marceli; *Kotkowki* Józef; Ks. *Kotkowski* Kasper: *Rusocki* Konstanty; *Malinowski* Stanisław; *Kossecki* Samuel; Ks. *Dąbrowski* Jan. Na zastępców: *Jasiński* Antoni; *Kłokocki* Kazimierz; *Reklewski* Jan; *Konarski* Rafał; *Sosnowski* Karol; *Fijałkowski* Wiktor; *Kobyliński* Józef; *Wojciechowski* Maksymiljan; *Przyłęski* Teodor.

Z Petersburga d. 8-go Października.

Dnia 24 Września (6 Października) JW. Wielki Książę Jerzy Meklemburg-Strelitzki opuścił Petersburg, udając się zagranicę.

— Z rozporządzenia wyższej władzy, w skutku powtarzających się nieporządków w uniwersytecie St. Petersburgskim, prelekcje zostały zamknięte i przyjmowanie do uniwersytetu wstrzymane, aż do dalszych rozporządzeń.

— Główny komitet o urządzeniu stanu wiejskiego, na objaśnienie przepisów, zawierających się w nowych ustawach z dnia 19 Lutego 1861 roku, o porządku przejścia majątków osiadłych do osób stanu nieszlacheckiego i ułożenia w takich majątkach listów nadawczych, postanowił: 1) majątki osiadłe, przeszłe drogą spadku, lub na mocy przedawnionego prawa zastawnego, na własność szlachty niedziedzicznej, powinny przechodzić w zawiadywanie opiek szlacheckich, aż do sporządzenia aktu o wykupie przez włościan tych majątków wydziału poziemnego w wysokości ustanowionej, albo do odstąpienia majątku przez samego dziedzica na własność szlachcicowi dziedzicznemu; 2) następnie na te majątki w zupełności rozciąga się moc punktów 3, 4 i 5 Najwyżej utwierdzonej 19 Lutego 1861 r. opinii rady państwa, w przedmiocie odstąpienia, przejścia drogą spadku i oddania w zastaw osiadłych gruntów i majątków obywatelskich, i 3) właściciele takich, w zarządzie apiekuńczym znajdujących się majątków, stosownie do 26 art. przepisów o porządku przyprowadzenia do skutku ustaw, mogą uczestniczyć osobiście w układaniu listów nadawczych w tym stopniu, w jakim się to w ogólności pozwala osobom, zostającym pod opieką nie dla małoletności i słabego umysłu. O tém postanowieniu komitetu głównego, które 6 Sierpnia zostało Najwyżej utwierdzone, zarządzający ministerstwem spraw wewnętrznych doniósł rządzącemu senatowi.

— Na zasadzie art. 21 ogólnej ustawy o włościanach z poddańczej zależności wyszłych, i art. 3 i 4 ust. o urz. ludzi dworskich, tak włościanom jako i ludziom dworskim płci obojej służy prawo zawierania małżeństw, nie potrzebując wcale zezwolenia na to dziedziców. Dla objaśnienia tych przepisów i dla rozstrzygnienia wynikłych w niektórych gubernjach zapytań względem warunków wychodzenia za mąż kobiet ze stanu włościańskiego i ludzi dworskich, za osoby postronne, 1 Czerwca wydany został Najwyższy rozkaz tej treści: po 1-sze, że dworskie dziewczęta i wdowy, przy wyjściu za mąż za ludzi nie należących do obowiązanych dworskich tegoż dziedzica, oswabadzając się zarazem od wszystkich stosunków obowiązujących, nieulegają płaceniu czynszu za czas jaki pozostaje do końca terminu dwuletniego od daty ogłoszenia ustaw i po 2-re, że czasowie obowiązanym włościankom służy toż prawo przy wyjściu za mąż za ludzi, nie zosta-

jących w obowiązkowych względem tegoż dziedzica stosunkach. W skutek tego, Najświętobliwszy synod zalecił duchowieństwu, iżby, na zasadzie ustaw o włościanach i ludziach dworskich z poddańczej zależności wyszłych, osobom tym dawane były szluby, bez wymagania zezwolenia na to byłych ich dziedziców.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

Monitor francuzki zaspokaja choć w części ciekawych, o wypadku zjazdu w Compiègne, oświadczając że odwiedziny Króla Pruskiego wywrą pomyślny wpływ na stosunki obu mocarstw i że śmiało można przypuszczać iż zjazd ten pozostawił w umysłach obu monarchów jak najkorzystnie wrażenie.

Berliński *National Zeitung*, w artykule poświęconym temu zjazdowi, przebiegłszy okiem stosunki Prus do innych mocarstw, wyprowadza wniosek że ścieśnienie przyjaznych stosunków pomiędzy Francją i Prusami może nie być sprzeczne interesom tych ostatnich, jeżeli tylko postanowią one starannie badać zamiary Francji i nie odstąpić jej ani cala swej ziemi. Pod takiemi warunkami porozumienie dwóch mocarstw, podług tego dziennika, mogłoby być użyteczne dla Niemiec i dla Europy.

Cesarz francuzki, wyznaczył już ze swego dworu, trzech urzędników, dla asystowania przy królu Holenderskim, w czasie jego pobytu we Francji; urzędnicy ci mieli przyjmować Króla Wichelma III. na granicy. Dzienniki Belgickie zjazd Króla tego z Leopoldem I, w czasie powrotu z Francji, uważają za bardzo pomyślny wypadek polityczny, uświęcający już istniejące *de facto* pojednanie dwóch mocarstw, których położenie wymaga wzajemnej przyjaźni i pomocy.

Król Wiktor Emanuel powrócił z Florencji do Turynu 9go b. m.; po drodze wstępował do Bononji, gdzie odbył przegląd gwardji narodowej; podróż zaś do Włoch południowych ma nastąpić dopiero za trzy miesiące i podług niektórych pogłosek do tego czasu jenerał Caldini pozostanie namiestnikiem w Neapolu, podług zaś innych, w połowie bieżącego miesiąca złoży swą władzę.

Zresztą wiadomości pewnych niema; ciągle powtarzają się pogłoski o zmianie ministerjalnej i ciągle są zaprzeczane; jedni utrzymują że p. Ratazzi utworzy nowy gabinet wspólnie z p. Farini, inni zaś że wejdzie do gabinetu p. Ricasoli. Mówią nawet o rozwiązaniu parlamentu, ponieważ ministerstwo nie jest pewne czy będzie miało w nim większość.

W Neapolitańskiem nic ważnego nie zaszło; bandy Ciprianiego i Crescenza, otoczone w górach, cierpiąc głód, pragną kapitulować; ale rząd Wiktora Emanuela, z rozbójnikami nie chce prowadzić układów. W Kalabrji wcale nie myślą o przyłączeniu się do band rozbójniczych; już trzy tysiące gwardji narodowej wyruszyło w pole, a wszędzie biorą się do broni w celu zapewnienia krajowi spokojności i wytępienia tej plagi. Wiadomości podane przez ajencję telegraficzną *Havas-Bullier*, zaprzeczają wieści o śmierci Borgesa, tylko Mittica padł w Kalabrji wraz z siedmdziesięcioma towarzyszami. Borgesa zaś nie można wcale znaleść; albo wcale go nie było, albo się też gdzie ukrył.

Dziennik frankfurcki *Zeit*, zaprzecza podanej przez niektóre dzienniki wiadomości, jakoby na zgromadzeniu *National-Vereinu*, propozycja co do oddania pieniędzy składkowych na flotę niemiecką w ręce rządę pruskiego, została przyjętą nadzwyczaj małą większością. *Zeit* zapewnia, że propozycja ta przeciwnie została przyjętą prawie jednomyślnie, bo na stu głosujących, zaledwo było trzech czy czterech oponentów.

Książę Napoleon i księżna Klotylda 10 b. m. wrócili do Paryża z długiej wycieczki po Stanach Zjednoczonych i Kanadzie. W powrocie zwiedzili wyspę Newfoundland, i przypłynęli do Brestu wprzód nim doszła o tem wiadomość.

Podług ostatnich wiadomości z Ameryki północnej, jenerał Mac-Culloch, w krótce miał się połączyć z siłami jenerała Price. Wojsko jego jest liczne, dobrze wyćwiczone i posiada silną artylerję. W skład wyprawy morskiej przeciwko wybrzeżom południowym, będzie wchodzić piętnaście do dwudziestu pułków wojska lądowego. Zapewne eskadra będzie atakować Charlestown, ale także może być bardzo, że miasto Mobile, lub Nowy-Orlean.

Jakkolwiek lord Russel w odpowiedzi na petycję Anglików osiadłych w Meksyku, oświadczył się przeciw interwencji, ostatnie wiadomości z Anglji donoszą o przygotowaniach do tej wyprawy w portach angielskich. Objaśnić to można tylko w ten sposób, że odpowiedź ministra datowana jest jeszcze z 3-go października.

Jak donosi *Monitor*, zgromadzenie aldermanów ostatecznie wybrało na lorda majora p. Cubitt, jak to z otrzymanych przez tegoż głosów wyborców, można było przewidywać.

Anglja.

Londyn, 8 Października. Szeryfowie londyńskiego City ogłosili, że po obliczeniu głosów podanych przy wyborze na lorda majora, kandydatami do tego urzędu zostali uznani, obecnie sprawujący te obowiązki p. Wiliam Cubit i p. Piotr Laurie. Szeryfowie zawiadomili o tym wypadku wyborów, zgromadzenie aldermanów, do których należy ostateczny wybór z pośród kandydatów, którzy otrzymali najwięcej kresek. Postanowienie aldermanów nie jest jeszcze znane, ale zdaje się, że wypadnie na korzyść p. Cubitt.

Austrja.

Wiedeń, 8 Października. Gazeta Wiedeńska ogłosiła następujące rozporządzenie w przedmiocie szkół miejskich w Pradze: Rada miejska stołecznego miasta Pragi podaje do wiadomości powszechnej, że z upoważnienia namiestnictwa i konsystorza archidjecezalnego, począwszy od roku szkolnego 1862, we wszystkich szkołach pragskich parafialnych i trywialnych, tudzież w głównej parafialnej i żeńskiej szkole Tejnera, język czeski ma być wykładowym, język zaś niemiecki, jako przedmiot obowiązujący, wykładany będzie dopiero począwszy od trzeciej klasy. Obok tego, otwarte zostaną jednocześnie dwie szkoły wyłącznie niemieckie, o czterech klasach, w których język czeski będzie również, począwszy od klasy trzeciej, obowiązującym. Wpis uczniów do szkół miejskich odbywa się obecnie. Przy umieszczaniu dzieci w pierwszej klasie, wybór pomiędzy szkołą czeską a niemiecką, pozostawia się woli rodziców, opiekunów lub ich zastępców; przyjęcie zaś do klas wyższych, zależeć będzie od uznania przełożonych szkół i wiadomości kandydatów.

Na koronację do Królewca udają się arcyxiążęta Ferdynand-Maxymilian i Karol Ludwik. Tamże wyjeżdża poseł Grecki, baron Sina, z polecenia swego rządu. Internuncjusz cesarski, baron Prokesch-Osten, odjeżdża do Konstantynopola.

Czytamy w *Presse*: Rząd papiezki zaniechał myśli utrzymania swoich posiadłości za pomocą siły wojennej. Nie mogąc posiadać odpowiedniej armii któraby zaczepnie przeciw Piemontczykom działać mogła, nie zwiększa obecnie posiadanej. Zaniechał wszelkiego poboru i żadnych składek na utrzymanie środków obrony, nie przyjmuje.

— Dzienniki austrjackie mają zbyt dobre o charakterze Króla pruskiego wyobrażenie, ażeby wizyta w Compiègne mogła budzić w nich obawy. Przy tej okoliczności *Ost. D. Post* takie robi uwagi co do Landau i Saarlouis: Pierwszy pokój paryzki, traktatem dodatkowym z 30-go Maja 1814 r. zredukował Francję do granic z r. 1792. Drugi zaś pokój paryzki, zawarty po powrocie Napoleona I, z wyspy Elby i po stu dniach, traktatem dodatkowym z 20 Listopada 1815 r., wytknął Francji też same granice jakie posiadała w r 1790. Na skutek tej nowej redukcji, Francja utraciła cztery twierdze: Phillippeville, Saarlouis, Marienburg i Landau, oraz terytorjum dawnego księztwa Bouillon, część departamentu dolnego Renu, resztę Sabaudji i terytorjum Gex nad jeziorem Genewskiem. Wiadomo, że to ścieśnienie granic Francji zasmuciło mocno Napoleona I-go, który widział w tem karę wymierzoną na Francję, za jego powrót z wyspy Elby. Wielu pisarzy francuzkich wygłosiło skargi na takie postanowienie traktatu wiedeńskiego. Tymczasem skutki ciosu zadanego Francji, nie dały zatrzeć się zupełnie w przeciągu przeszło czterdziestu lat, a Napoleon III-ci powziął zamiar odzyskania przynajmniej granic, jakie kraj jego na skutek powrotu z wyspy Elby utracił.

Wiedeń, 10 Października. Wyszło polecenie aby kompanje wszystkich pułków włoskich zostały zmniejszone. Liczbę żołnierzy mają ograniczyć do 120; ze względu jednak na miejscowość i inne okoliczności, niektóre kompanje będą liczyć tylko po 50—60 żołnierzy.

Praga, 9 Października. Rada miejska przyjęła wczoraj projekt do szkoły miejskiej żeńskiej o czterech klasach, który wejdzie zapewne w wykonanie. Nadeszło także pozwolenie na czeskie widowiska teatralne. W 1859 dawano przedstawienia w narzeczu czeskiem; mimo to nikt na nich nie bywał; teatr stał próżny. Literatura czeska uboższą jest w sceniczne dzieła niż w poezję i tłumaczenia. Niema aktorów; publiczność wyszukuje po wszystkich rocznikach teatralnych nazwisk czeskich, w nadziei, że ich będzie można zamówić do nowego teatru.

Trjest, 7 Października. Gazeta Trjesteńska donosi, że wspominany tyle razy parostatek angielski „Marathon", odpłynął ztąd wczoraj po południu wraz z 72 skrzyniami broni, złożywszy poprzednio 33 zł. reńskich kary za pominięcie tej broni w deklaracji, podanej władzy portowej.

Peszt, 8 Października. Zarządzone zostało rozwiązanie komitatu w Ostrzyhomiu Rząd wyznaczył już komisarza, mającego objąć tam rządy.

— Czytamy w Dzienniku Polskim z d. 8-go b. m. wychodzącym we Lwowie:

„Zbiegowiska piątkowe i sobotnie są znane całemu miastu. Wspominamy tu o nich tylko dla tego, aby donieść, że znakomitsi obywatele miasta chcąc z jednej strony zapobiedz tego rodzaju zbiegowiskom, z drugiej zaś i głównie, zapobiedz, by wojsko zbyt energicznem wmięszaniem się nie dało powodu do niebezpiecznych jakich zajść, postanowiło wysłać deputację do Jego Ekscel. gubernatora z prośbą, by zezwolił na zawiązanie komitetu złożonego z mieszczan dla utrzymania porządku. Równocześnie uchwalono wysłać deputację do księdza arcybiskupa z prośbą o usunięcie na jakiś czas księdza Odelgiewicza ze Lwowa. O ile wiemy, dotąd deputacje te nie były jeszcze ani u hr. Mensdorfa, ani u księdza arcybiskupa. Dowiadujemy się jednak, że Jego Ekscel. oświadczył, dowiedziawszy się o tym zamiarze mieszczan, że zawiązanie komitetu uważa za rzecz zbyteczną, gdyż garnizon tutejszy jest całkiem dostateczny do utrzymania spokoju. Ksiądz arcybiskup zaś gotów przyjąć deputację, lecz jak już zapowiedział, w żaden sposób nie może wejść w znane mu mieszczan życzenia, i księdza Odelgiewicza nawet na krótki czas z miasta usunąć nie może."

Belgja.

Bruxella, 9 Października. Musuruj-Bej, poseł turecki przy dworze londyńskim, akredytowany jednocześnie w tymże charakterze przy dworach tutejszym i hollenderskim, przybył tu i doręczył wczoraj królowi, na posłuchaniu uroczystem, swe listy wierzytelne. Zamierza on udać się wkrótce do Hagi.

Danja.

Kopenhaga, 7 Października. Wczoraj w południe miało miejsce, w zwykłej formie, otwarcie posiedzeń sejmu. Obie izby ukonstytuowały się niezwłocznie. Prezes Folksthingu wynurzył nadzieję, że izba ta poprze silnie starania rządu około utrzymania samoistności Danji, która ma być po Ejderę wolną od wszelkiego wpływu niemieckiego. Folksthing obrał swym prezem p. Bregendahl, który już zajmował to stanowisko w ciągu ostatnich dwóch lat; w Landsthingu zaś obrany został prezesem p. Bruun, od lat wielu ten urząd piastujący.

Na dzisiejszem posiedzeniu Folksthingu, minister skarbu złożył budżet królestwa na rok 186²/₃. Dochody królestwa obrachowane są na 8,566,424 talar., a wydatki na 5,960,273 tal. przewyżka przeto dochodów nad wydatkami wynosi przeszło 2 miljony tal.

Francja.

Paryż, 8 Października. Wszystkie korespondencje z Compiègne wspominają o serdeczności stosunków obu znajdujących się tam monarchów. Cesarz, który na stacji kolei żelaznej oczekiwał na przybycie Króla pruskiego, sam tamże go odprowadził, gdzie i usłyszał najuprzejmiejsze podziękowania, za miłe przyjęcie z ust Króla pruskiego. Zupełna tajemnica okrywa jeszcze tajną rozmowę, jaką dziś rano przed odjazdem, mieli z sobą monarchowie. Pp. Walewski i Thouvenel, który równie jak i marszałkowie Vaillant i Magnan otrzymali wstęgi Orła Czerwonego, także opuścili już Compiègne.

Zwraca teraz uwagę Paryża świeżo wyszła broszura, pod tytułem: *Cesarz Napoleon i Król Wilhelm*, której pochodzenia niepodobna oznaczyć, bo albo napisana jest z wyższego natchnienia, jakby zdawało się mianowicie z pomieszczenia poufnego listu, niegdyś pisanego przez Napoleona do Króla pruskiego, albo też jest dziełem mistyfikacji. Autor utrzymuje, że stały pokój w Europie może być utrzymany przez przymierze Francji z Prusami, za którego warunki kładzie: 1) Uznanie Króla włoskiego, jak to uczyniły Anglja, Francja i inne mocarstwa; 2) wspólne z Francją i Anglją wotowanie za połączeniem Księstw Naddunajskich; i 3) zawarcie z Francją traktatu handlowego. Autor rozwija te trzy punkta szczegółowo. Zresztą, bez żadnych zbytecznych ukrywań, ofiaruje on koronę cesarsko-niemiecką Wilhelmowi I, w zamian za nadreńskie prowincje. Możnaby mu odpowiedzieć znanem wyrażeniem, przeszłego Króla pruskiego Fryderyka-Wilhelma III, że „jest to dziwną cechą czasów teraźniejszych, że dają i ofiarują to czego nie posiadają".

Poselstwo włoskie udające się do Królewca na koronację przybyło dziś do Paryża a jutro odjeżdża w dalszą drogę. Na czele niego jak wiadomo stoi jenerał broni hrabia Morozzo della Roca, kawaler orderu Zwiastowania, oprócz niego należą jeszcze, hrabia Robillant, hrabia Coconito, margrabia Pallavicini Trivulzio syn byłego prodyktatora w Neapolu, hr. Gianotti i hr. Cigala adjutanci Króla. Wszyscy są przedstawicielami znakomitych rodzin piemonckich, wyjąwszy margrabiego Trivulzio, pochodzącego z Lombardji, którego wybrano, aby uświęcić przyłączenie tej prowincji na zasadzie traktatu zurichskiego; inne prowincje nie będą reprezentowane ani w imieniu Króla Włoch, ani dawnych monarchów.

Obecne przesilenie wywołało już szkodliwy wpływ w ten sposób, że roboty w niektórych znacznych fabrykach wstrzymano. Ludność jednak paryzka zupełnie się już uspokoiła, po pewnego rodzaju wzburzeniu wywołanem wysoką ceną chleba, której obniżenia spodziewają się na drugą połowę Października. Mówią, że utworzone będzie nowe oddzielne ministerstwo rolnictwa, ale dotąd jest to jeszcze pogłoska. Za to przesileniu handlowemu, dotąd stanowczo nie zapobieżono i podobno stopa eskonty w banku jeszcze zostanie podwyższoną.

Jak wiadomo, urzędownie zaprzeczono kandydaturze Księcia Napoleona, (który nie długo ma powrócić do Paryża), na wielkiego mistrza wolnych mularzy. Krąży pogłoska, której wiarogodność trudną jest do sprawdzenia, że o to będą się ubiegać senator Pietri i członek instytutu francuzkiego p. Saulnay.

Potwierdza się wiadomość o powrocie eskadry francuzkiej z nad brzegów syryjskich. Dziś miała opuścić te wybrzeża eskadra angielska, a za dwa dni francuzka.

Paryż, 9 Października. Zjazd w Compiègne, przed przybyciem, w czasie pobytu i po odjeździe Króla pruskiego służy za niewyczerpane źródło rozmów i komentarzy, ale tak samo jak przed tygodniem, nieprzeniknioną mgła okrywa usposobienia monarchów przed widzeniem się i wzajemne uczucia po niem.

Czy powód nieufności Niemiec względem Francji został usunięty? Czy Król pruski uzna Wiktora Emmanuela? Czy przystał na warunki traktatu handlowego? Czy zmieni politykę i połączy się ścisłem przymierzem z Francją? Na wszystkie te pytania nie można otrzymać zadowolniającej odpowiedzi. Jedni już cieszą się rychłem przyłączeniem lewych wybrzeży Renu; inni umiarkowańsi spodziewają się, że jeżeli Francja przyjdzie walczyć z Austrją, to na polu bitwy nie spotka się z żołnierzami pruskiemi.

P. Benedetti wyjeżdża 12-o b. m. do Turynu, a p. de Lavalette dopiero 25-o t. m. ma się udać do Rzymu; niepodlega wątpliwości, że na ostatecznie udzielone im instrukcje wpływa skutek narad z Królem pruskim, w tym tylko celu bowiem, wyjazd ich do tego czasu był odroczony. Postawa tych reprezentantów Francji, względem dworu turyńskiego i rzymskiego, może wkrótce potrafi objaśnić jeden ze skutków zjazdu.

Dziś odbyła się narada ministerjalna w Compiègne, a zapowiadają wkrótce zwołanie tamże nowej, mającej się zająć sprawą meksykańską. W naradzie tej wezmą udział reprezentanci Anglji i Hiszpanji.

Kilkokrotnie już wspominano o rozwiązaniu ciała prawodawczego, ale dotąd przewidywania te nie zostały urzeczywistnione. Obecnie te same pogłoski przybrały nowy kształt. Rząd zwoła jak najspieszniej ciało prawodawcze, ale równie spiesznie zamknie jego posiedzenia a powoła wyborców do obioru nowych reprezentantów. Posiedzenia te byłyby ostatniemi obecnego ciała prawodawczego. Bezwątpienia ciało to w teraźniejszym składzie, po ogłoszeniu reformy z 24-o Listopada, nie wyraża dążeń społeczeństwa francuzkiego, ani nie odpowiada zamiarom rządu. Z tego stanowiska rozwiązanie izby i jej rekonstytucja jest koniecznym skutkiem biegu rzeczy, a pogłoski te zatem nie są bardzo nieprawdopodobne. Jednakże wieść ta potrzebuje potwierdzenia.

Wiadomość o rozstrzelaniu Borgesa, ulega wątpliwości, tembardziej że dzienniki *Temps* i *Patrie* podług dobrych źródeł zapewniają, że Borges wcale nigdy nie wylądowywał w Kalabrji.

Hiszpanja.

Madryt, 4 Pazdziernika. Gazeta Madrycka podaje następne wiadomości statystyczne o wojskach hiszpańskich znajdujących się na wyspach Antylskich. Armja wyspy Kuby składa się z wojska regularnego 21,000 ludzi; milicji białej 4,000; milicji krajowej 4,000 i ochotników wraz z mieszkańcami uzbrojonemi i doskonale wyćwiczonemi do obrony kraju 10,000; czyli razem 36,400. Na wyspie Portorico znajduje się regularnej piechoty 3,500 ludzi, brygada artylerji 500 ludzi, kawalerji 100, milicji białej pieszej 7,000, konnej 800; razem 11,900. Na wyspie San-Domingo dopiero organizują wojsko, ale jeżeli okoliczności będą wymagać, za miesiąc statki królewskie i najęte, będą mogły przewieść na wyspę Kubę 20,000 doskonale uorganizowanego i uzbrojonego wojska. Tym sposobem posiadać tam będzie Hiszpanja przeszło 68,000 tysięcy wojska.

Jeden z dzienników ministerjalnych, z upoważnienia zaprzecza wiadomości podanej przez *Patrie*, jakoby za wstawieniem się Francji i Anglji rząd hiszpański polecił wstrzymać na wyspie Kubie przygotowania do wyprawy przeciw Stanom Meksykańskim. Dziennik ten zapewnia, że przygotowania te czynnie są prowadzone, a wyprawa dojdzie do skutku, prędzej niżby nawet można sądzić, co wszakże nie wyłącza wspólnej interwencji z Anglją i Francją.

Niemcy.

Kalsruhe, 9 Października. Wczoraj odbyło się w Durlach posiedzenie zgromadzenia badeńskich nauczycieli elementarnych. Obecnych było około 400 nauczycieli, duchownych i osób troskliwych o oświatę narodową. Rozprawy toczyły się w przedmiocie organizacji rad nadzorczych szkolnych, rozkładu nauk, oraz przywilejów, wykształcenia i pracy nauczycieli.

Drezno, 10 Października. Następca tronu saskiego udaje się, z polecenia króla, na koronację do Królewca. Towarzyszyć mu będzie liczny orszak wojskowy.

Monachium, 8 Października. Członkowie akademji nauk historycznych zgromadzili się tu na tegoroczne posiedzenie. Dwóch z pomiędzy nich, profesor Ranke z Berlina i prof. Giesebrecht z Królewca, udało się na skutek zaproszenia Króla do Berchtesgaden, dla przedstawienia się Jego K. M.

Prusy.

Berlin, 10 Października. Król przybył dziś, o 9-ej z rana, w towarzystwie księcia następcy tronu, jego dostojnej małżonki i dzieci, w pożądanem zdrowiu do Poczdamu i powitany został w banhofie przez książąt rodziny królewskiej i jenerałów. Królowa, która bawiła dotąd w Koblenz, spodziewaną jest tu jutro.

Wszyscy ministrowie udadzą się już pojutrze do Królewca. Towarzyszyć im będą przewodniczący w rozmaitych wydziałach ministerjalnych.

Hrabia Bernstorff, nowy minister do spraw zagranicznych, ma tu dziś przybyć i objąć jutro kierunek swego wydziału.

Dziennik kopenhagski *Dagbladet*, ogłosił obszerny artykuł w przedmiocie zamiaru Niemców utworzenia floty związkowej. Powiedziano tam, że nie flota niemiecka, ale pruska może być niebezpieczną dla Danji, która przeto powinna usiłować doprowadzić swą marynarkę do stanu takiego, ażeby można było ją na wszelki wypadek przeciwstawić marynarce pruskiej.

Wiadomości Hamburgskie obejmują korespondencję w przedmiocie propozycij robionych przez Prusy senatowi bremeńskiemu, co do utworzenia floty związkowej. Powiedziano tam między innemi: Państwo tak małe jak Brema, nie posiadające własnego zarządu marynarki, ani zakładów mogących zapewnić niezależny rozwój marynarki, powinnoby wejść w związek z Prusami. W takim razie Brema opłacałaby rocznie, na utrzymanie floty związkowej, pewną sumę odpowiednią swej ludności, któraby była wpisywaną do obecnego lub przyszłego budżetu marynarki pruskiej. Mieszkańcy bremeńscy mieliby sobie zapewniony, na równi z poddanymi pruskiemi, wstęp do tej marynarki. Tak Brema jak i inne państwa, które wejdą do składu związku, będą miały prawo wglądać, przez swych komisarzy, w plany i zamiary rządu pruskiego co do urządzenia i administracji wspólnej floty. Prusy ze swej strony podejmują się opieki nad wszelkiemi interesami handlowemi Bremy na morzach, używając do tego środków przez marynarkę wspólną posiadanych, tak samo jakby chodziło o ich własne interesa. Pomysł takiego traktatu zyskuje w Bremie, coraz więcej stronników. — Tamże powiedziano dalej: po powrocie sześciu łodzi kanonierskich, wysłanych na morze północne, utworzoną zostanie w Berlinie komisja, do składu której wejdzie i dowódca pomienionej flotylli, w celu naradzenia się, jakiego rodzaju łodzie kanonierskie są najpraktyczniejsze do żeglugi na morzu Północnem.

Ponieważ jak się zdaje, przedmiotem narady w Compiègne były interesa handlowe obydwóch narodów, dla tego niecierpliwie wyglądają skutku. Wiadomo bowiem, że pełnomocnicy pruscy bez porozumienia się poprzedniego z państwami do związku celnego należącymi, wymagań francuzkich przyjąć niemogli. Zapewniają, że większa część państw niemieckich przeciwną jest traktatowi handlowemu z Francją.

Berlin, 10 Października. Przybył tu wczoraj marszałek francuzki książę Magenta (Mac Mahon), mający reprezentować cesarza Napoleona na uroczystości koronacyjnej w Królewcu.

Berlin, 11 Października. Król wraz z małżonką i rodziną wyjeżdża dnia 7go z Poczdamu do Królewca, Minister spraw zagranicznych hr. Bernstorff przybył do Berlina i w osobnym okólniku zawiadomił urzędników tego wydziału o objęciu urzędowania. Donoszą że tego roku rozbierać mają w Monachium albo w Berlinie kwestję stosunków cła z Francją i Austrją Narady nad prawem handlowem, które toczyły się w izbie deputowanych na tem się skończyły, że rząd wprowadzić ma sądy handlowe w których zasiadać mają kupcy. Na warsztatach gdańskich budują dwie łodzie kanonierskie. W ogóle sześć statków wojennych jest w robocie. Wybrano już 60 dam, które powitać mają Królowę w Królewcu.

Sigmaringen, 8 Października. Wczoraj w południe odbył tu wjazd uroczysty książę Leopold Hohenzollern-Sigmaringen, wraz z nowo-zaślubioną małżonką, urodzoną księżniczką Antonją Portugalską. Licznie zebrani mieszkańcy tutejsi powitali z zapałem nowożeńców.

Szwecja.

Sztokholm 30 września. Pomiędzy rządem tutejszym a holenderskim zawarty został układ paszportowy. Szwedzi i Norwegczycy podróżujący po Holandji nie będą potrzebować paszportów, tylko w razie konieczności będą musieli udowodnić swoją tożsamość.

Włochy.

Turyn, 6 Października. Potwierdzają się wiadomości o małżeństwie drugiej córki Króla, xiężniczki Pii, z księciem z domu Braganza. Projekt ten miał być ułożonym w czasie przejazdu księżniczki Klotyldy przez Lizbonę. Małżeństwo to byłoby dobrze widziane we Włoszech i nie byłoby przeciwne widokom rządu angielskiego. Młody Król don Pedro jeden z pierwszych uznał królestwo włoskie.

Następca tronu z bratem podróżują po Umbrji i Marchjach; wszędzie przyjmują ich z wielką uroczystością. W Peruggji książę Humbert przyjmował deputację dam z miasta, które mu ofiarowały szpadę honorową, z wyhaftowanym przez nie pasem. Książęta dawali obiad dla władz cywilnych i wojskowych, potem bal, na który zaproszone były znakomite damy z prowincji. Dnia 4-go książęta byli obecni przy uroczystem otwarciu kolei żelaznej z Rimini do Forli.

Niezadowolnieni, nie przestają rozsiewać pogłosek o mającem nastąpić przesileniu ministerjalnem. Podług nich, p. Ricasoli jest gotów cofnąć się przed trudnościami, jakie napotyka rozwiązanie kwestji rzymskiej, a ministerstwo Ratazzi-Farini zastąpiłoby teraźniejszy gabinet, jeszcze przed zwołaniem izb. Ale z drugiej strony wiadomo, że projekta załatwienia sprawy rzymskiej, zostały bardzo dobrze przyjęte w Paryżu, i że chociaż niejakie zmiany w nich nastąpią, podstawa ich zostanie nie naruszoną. Pogłoska zatem o dymisji prezesa gabinetu, zdaje się być mylną; więcej prawdopodobnym jest domysł, że baron Ricasoli odstąpi jeden ze swych wydziałów komukolwiek ze znakomitości politycznych. Lecz chociaż wystąpienie prezesa rady ministrów nie jest tak bliskiem, jak stronnictwa gabinetowi nieprzychylne utrzymują, to zdaje się jednak, że inny minister p. de Sanctis, wkrótce gabinet opuści.

Z Rzymu donoszą, że zwołano sąd wojenny do sądzenia p. Ricci, który dowodził małym oddziałem burbonistów w utarczce, jaka zaszła między niemi a francuzkiem wojskiem pod Veletri. Nie chce on wcale odpowiadać; znaleziono przy nim listy do Chiavona.

Turyn, 7 Października. Jest wszelkie prawdopodobieństwo, że ugoda handlowa, która ma być zawartą z rządem francuzkim, w krótce zostanie podpisana. Propozycje podane przez włoskiego ministra handlu, wypływające z zasady wolnego wywozu zostały podobno dobrze przyjęte. P. Carratti ma wykończyć układy i jedzie w tym celu do Paryża. Równocześnie wydział handlu zajmuje się przekształceniem ustawy celnej w duchu wolno-handlowym. Podług gazety Medjolańskiej, Komisja w tym celu wyznaczona miała wnioskować za zniesieniem ceł wewnątrz kraju, i przymusowego plombowania materji. Prócz tego, towary zagraniczne, znajdujące się w kraju, mają być wyjęte z pod dozoru celnego, municypalnościom ma być dozwolone urządzać składy do ich umieszczenia.

Namiestnictwo neapolitańskie wydało wykaz dochodów, przypadających na byłe Królestwo neapolitańskie od pierwszego Stycznia do końca miesiąca Lipca W miejsce 16,857,000 dukatów, które wpłynęły w roku zeszłym, dochód z ośmiu miesięcy roku bieżącego wynosi tylko 12,858,000; zatem blisko o 4 miljony mniej.

Wypadek ten, lubo zasmucający dla dochodów Skarbowych, przy bliższem rozpatrzeniu się w budżecie traci znaczenie, gdy się zastanowimy, że brak ten okazuje się w dochodach niestałych z Neapolu i w sumie przeszło 1 miljona dukatów niegdyś nadsyłanej z Sycylji, jako część przypadająca na wydatki wspólne.

Dziś ta sama nie może naturalnie stanowić części dochodów neapolitańskich, ponieważ podatki z tej wyspy wpływają wprost do Skarbu Królestwa włoskiego. Dotąd podatki bezpośrednie tegoroczne przewyższają o 203,985 dukatów, zeszłoroczny przychód co jest jawnym dowodem z jaką gotowością ludność myśli o zaspokojeniu potrzeb rządu. Zmniejszenie zaś dochodów niestałych nie powinno dziwić jako pochodzące ze zniesienia niektórych rodzajów podatku i zmniejszenia taryfy celnej.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Trjest, 10 Października. Wiadomości z Aten donoszą, że Królowa ozdobiła księcia serbskiego orderem Zbawiciela. W Pireus oczekują przybycia francuzkiej i rosyjskiej floty.

Turyn, 9 Października. Dekreta reorganizujące administrację polityczną będą dziś przedmiotem narady ministrów a potem przesłane zostaną do zatwierdzenia królewskiego.

Peszt, 11 Października. Sürgony donosi z powodu przybycia hr. Apponji, że wkrótce nastąpi pomyślne załatwienie kwestji o stemplach. Dalej odwołuje wiadomość o naradach, jakie miały mieć miejsce, między kilku członkami rządu namiestnictwa a byłym wice-żupanem Nyary, względem powołania nanowo do czynności, komitetu komitatowego.

Turyn, 10 Października. Opinione donosi podług korespondencji nadeszłej z Madrytu, że rząd hiszpański tylko w takim razie wyda archiwa neapolitańskie, jeżeli Franciszek II na to zezwoli. Jest rzeczą pewną, że w skutku oświadczenia Włoch, które przyjęły pośrednictwo Francji, p. Thouvenel oznajmił posłowi hiszpańskiemu w Paryżu, że stosunki dyplomatyczne pomiędzy Włochami a Hiszpanją nieodzownie zostałyby zerwane, gdyby gabinet madrycki nie przyjął propozycij francuzkich.

Trjest, 11 Października. Cesarz austrjacki przybył do Miramar 10 t. m. i wsiadł o 11-ej godzinie wieczorem na statek parowy „Greif."

Paryż, 11 Października. Monitor ogłasza postanowienie, podług którego, wszelkie transporta zbożowe, kartofli, mąki, suszonych jarzyn, sprowadzane na okrętach uwolnione zostały aż do 1862 r. od wszelnich opłat, wyjąwszy sprowadzonych kanałami i rzekami. Toż same prawo służy i obcym statkom.

Nowyz York, 28 Września. Skonfederowani urządzili baterje nad Potomak, usiłując przebyć rzekę między Occequan i Acqiecrecb. Wojska związkowe zajęły Romnej, w hrabstwie Hampshire położone. Zgromadzenie w Kentuky, dostarczyło 40,000 ochotników. Obywateli, opór stawiających chciano ukarać.

Medjolan, 10 Października. Perseveranza donosi dnia 8 z Neapolu: Wydano rozkaz, aby otoczono bandę Ciprianiego, która w górach Nola przebywa. Znaczny oddział wojska posuwa się w tę stronę.

Peszt, 9 Października. Większość członków zarządu siedmiogrodzkiego postanowiła nie ogłaszać reskryptu zwołującego sejm, ponieważ oddzielny sejm siedmiogrodzki, sprzeciwia się dawnym prawom i unji tego kraju z królestwem węgierskiem. — P. Majlat odmawia wszelkiego udziału w administracyjnych działaniach namiestnictwa.

Zagrzeb, 10 Października. W skutku odpowiedzi cesarskiej danej deputacji sejmowej, sejm, do 1-o Listopada odroczonym został.

Berlin 12 Października. Dzisiejsza urzędowa gazeta pruska oświadcza, iż list Cesarza Napoleona do Króla Wilhelma jest zmyślony.

Paryż, 11 Października. Z Londynu donoszą, że admiralicja wydała w portach rozkaz uzbrojenia pięciu statków wojennych przeznaczonych do wzmocnienia dywizji morskiej angielskiej przy wybrzeżach meksykańskich.

Turyn, 11 Października. Wstąpienie Ratazziego do ministerstwa jest nie pewne. Ale mówią o ścisłym związku pomiędzy Ratazzim a Farinim.

Z Rzymu donoszą, że książe Grammont, który wkrótce do Francji powróci, otrzymał wielki krzyż orderu Piusa.

Londyn, 11 Października. Dzisiejsza *Morning-Post* donosi: Anglja i inne mocarstwa postanowiły wstrzymać się od pośrednictwa pomiędzy Turcją a Czarnogórą.

Turyn, 11 *Października*. Cialdini podał się do dymisji, i ma opuścić Neapol przy końcu Października. Jenerałowi Lamarmora, ofiarowano dowództwo w prowincjach neapolitańskich.

Nowy-York, 1 *Października*. Związkowi opuścili Munsons-Hill, który wojska zjednoczone zajęły. Banki wzięły drugie 50 milionów pożyczki narodowej.

Marsylia, 10 *Października*. Donoszą z Konstantynopola, że sułtan w odpowiedzi na organizację wojskową w Serbji, polecił uformować 10 pułków Albańskich, przeznaczonych do służby granicznej. Omer-Pasza popadł w niełaskę. Uwolniono wielu szambelanów i adjutantów cesarskich, których zastąpiono innymi.

Trjest, 11 *Października*. Podług wiadomości otrzymanych z Konstantynopola z dnia 9 b. m., na drugiem posiedzeniu konferencji księstw, z powodu zastrzeżeń stawianych przez Portę, zaszły pewne spory; porozumienie zdaje się być trudnem.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

— Dzień onegdajszy był na pół pogodny, rano przy pochmurnem niebie lekka mgła, od godziny $6\frac{1}{4}$ do godz. $9\frac{3}{4}$ rano mgła gruba, od godziny kwadrans na jedenastą niebo zaczęło się wypogadzać, przez resztę dnia było pogodne. Powietrze było spokojne, wilgotne i nader ciepłe, rano i wieczór wiał słaby południowo-wschodni wiatr, przez resztę dnia powietrze zupełnie spokojne. Średnia temperatura dnia jest jedenaście stopni, największe ciepło po południu dochodziło do siedmnastu, najmniejsze w nocy do siedmiu i pół stopni Reaumura. Średnia wysokość barometru 754,m12. Elektryczność atmosferyczna słaba, tylko 12 stopni wynosiła. Na słońcu jedna plama mała i gromadka drobnych plam.

— Dzień wczorajszy był na pół pogodny, niebo od godziny 1 po południu prawie pogodne, od godziny 9 wieczorem zachmurzone; o godzinie 10 rano wiał mierny wschodni wiatr, po południu słaby północno wschodni, przez resztę dnia powietrze było zupełnie spokojne. Średnia temperatura dnia wynosiła dziewięć stopni, największe ciepło po południu trzynaście, najmniejsze w nocy pięć stopni Reaumura. Powietrze wilgotne, słabo naelektryzowane, elektryczność wynosiła 18 stopni. Barometr wznosi się, średnia wysokość barometru jest 759,m75.

— Zeszyt 69 *Encyklopedji Powszechnej* S. Orgelbranda wyszedł z druku i zawiera z większych artykułów między innemi następujące: Eter, Etna, Etnografija, Etrurja i Etruskowie, Etruska oświata, Etyjopja, Etyka, Etylen, Eugenijusz, Euklida, Euler, Europa, Ewangelicki kościół, Ewangelicki kościół w Polsce, i t. d. Szczególnie dwa ostatnie artykuły napisane przez Ks. Leopolda Otto, znakomicie są opracowane.

— Dnia 24 go Września, uroczyście otwarta została kolej żelazna Rygsko-Dynaburgska. Po obejrzeniu drogi i taboru przez komisję z głównego Zarządu dróg kommunikacji i budowli publicznych, odbyto na próbę spacer, w obecności Jenerał-Gubernatora, komendanta miasta Rygi, deputowanych ze stanu miejskiego i wiejskiego i wielu akcjonarjuszów tej kolei. Z ogłoszonego rozkładu jazdy, okazuję się, że pociągi z Rygi będą przychodzić do Dynaburga na 5 do 6-u godzin przed odejściem pociągów z Dynaburga do Petersburga, zaś z Dynaburga do Rygi będą wyprawiane jeden w dwie godziny po przybyciu petersburgskiego pociągu, a drugi towarowo-pasażerski na 4 godziny przed, czyli we 20 godzin po przyjściu podobnegoż pociągu petersburgskiego. Dzienniki petersburgskie zapytują się, na jakich podstawach ułożony jest ten rozkład, sprzeciwiający się zupełnie potrzebom komunikacji na kolejach żelaznych.

— Donoszą z Odesy: Rząd mołdawski bierze się do urzeczywistnienia myśli, zbudowania drogi żelaznej do Gałaczu, zamierzając połączyć to miasto portowe bezpośrednio z koleją galicyjską przez Czerniowce. Kto choć powierzchownie jest obznajmiony ze statystyką ekonomiczną tych krajów, z łatwością zrozumie jak dalece ważną rolę odegra ta droga, która połączy księstwa Naddunajskie z głównemi punktami Europy.

— Do Lwowa zjechało teraz dużo kupców ze Szląska pruskiego, z Pragi czeskiej, z Eger nad granicą bawarską i z Krakowa. Przybyli oni tam w celu zawarcia kontraktów na znaczne kupno zboża, w szczególności pszenicy, i płacą za *korzec* tejże z odstawą do Lwowa na miesiąc Październik, Listopad i Grudzień 9 złr. 25 kr. do 9 zł. reń. 50 kr. Toż samo za korzec żyta 6 złot. reń. do 6 zł. reń. 25 kr. Jęczmień na miejscowe potrzeby pożądany jest za 5 złr. 20 kr. do 5 złr. 30 kr. Owies po 2 złr. 60 kr. w. a. Filja lwowska banku wiedeńskiego dla handlu i przemysłu, zakupuje toż samo pszenicę i okowitę. O koniczynę już teraz z wielu stron się dopytują. Kupcy z Wrocławia i Tarnowa proponują już teraz po 38 złr. za korzec, atoli teraźniejsze ceny wrocławskie daleko wyższych cen spodziewać się każą. W ślad za ożywionym ruchem handlowym w ziemiopłodach porusza się handel okowitą. Dopytywania z Czech, Morawy i Austrji są coraz częstsze Zawarto już znaczne umowy na dostawę aż po miesiąc Luty 1862 r., płacąc garniec 30° okowity po 90 do 95 kr. z odstawą do Lwowa.

— Od dnia 9-go Listopada b. r., w akademji technicznej we Lwowie profesor fizyki w tejże Dr. Feliks Strzelecki, ma rozpocząć publiczne wykłady fizyki dla kobiet. Wykłady te obejmować będą wszystkie gałęzie fizyki zastosowane do potrzeb kobiet i którym towarzyszyć mają liczne doświadczenia. Prelekcje będą miały miejsce co Sobota, za wynagrodzeniem od każdej uczennicy kwartalnie 6 złr. lub miesięcznie 2 złr Osoby ubogie są wolne od opłaty.

— Podług statystyki urzędowej jest w państwie pruskiem radców sądów apelacyjnych, wyłącznie urzędujących przy kolońskim sądzie apelacyjnym 280. Przy berlińskim sądzie miejskim pracuje 77 radców, 25 sędziów miejskich, prócz asesorów sprawujących urząd sędziowski. Liczba dyrektorów sądowych powiatowych wynosi 238, radców sądów powiatowych i sędziów powiatowych 1,118. Prokuratorją reprezentuje przy najwyższym trybunale jeneralny prokurator i trzech nadprokuratorów, przy sądach apelacyjnych 21 nadprokuratorów i 4 prokuratorów; przy sądach miejskich 18, przy sądach powiatowych 128 prokuratorów i 74 pomocników prokuratorów. Liczba asesorów wynosi 855. Przy sądzie apelacyjnym w Kolonji ustanowiony jest prezydent główny, trzech prezydentów senatu i 14 radców; prokuratorja składa się z 7 członków. Przy 9 sądach ziemskich znajduje się 32 prezydentów i nadprokuratorów, 225 radców, prokuratorów i asesorów i 25 sędziów pokoju. Liczba prezesów handlowych wynosi 7, rzeczników 18 przy sądzie apelacyjnym i 133 przy sądach ziemskich.

— Prezydjum policji wrocławskiej ogłasza, że wiele tamtejszych mianowicie młodych osób dostało niebezpiecznego zapalenia oczu. Zwraca równocześnie uwagę na zaraźliwą właściwość tej bardzo niebezpiecznej choroby, która zwykle dotyka najprzód powieki a później także oczy i kończy się często zupełnem oślepieniem. Obwieszczenie podaje najwidoczniejsze symptomata tej choroby, jej przyczyny i niezbędne dla tych co otaczają chorego środki ostrożności, napomina familje ażeby zaraz za pierwszem pojawieniem się tej choroby wezwały lekarskiej pomocy i uprasza lekarzy ażeby o zachodzących przypadkach tej choroby uwiadamiali prezydjum policji.

— Uroczyste posiedzenie w zakładzie imienia Ossolińskich odbędzie się tego roku we Lwowie, z powodu wyborów do wydziału miejskiego, nie jak corocznie 12-go lecz dopiero dnia 17 Października.

— Projekt wybudowania kolei żelaznej od Lwowa do Brodów przychodzi do skutku.

— P. August Boullier, wydał pod tytułem: *Badania nad historją cywilizacji we Włoszech*, sumienne dzieło, dla którego znajdzie się miejsce w każdej lepszej bibliotece.

— Dnia 25 Sierpnia położono kamień węgielny pod gmach na szpital oftalmiczny, założony przez z Thounów Reimers, wdowę, która testamentem na dniu 16 Kwietnia 1855 r. sporządzonym, przekazała na ten cel dom w mieście oszacowany 12,000 rsr., oprócz tego 60,000 rs. w kapitale i sumę ze sprzedaży części jej rzeczy. Kuratorowie mianowani przez testatorkę, uznawszy że zapisany dom wcale nie odpowiadał przeznaczeniu, sprzedali go a w zamian kupili plac na nowym bulwarze. Następcy tronu, świeżo otwartym na pochyłości dawnych wałów twierdzy, i bezzwłocznie przystąpili do budowy szpitala.

— Donoszą z Grand-Lemps (dep. Izery), że stan przemysłu, co się tycze wyrobów jedwabnych zaczyna się powoli ożywiać. Inne fabryki idą dość pomyślnie. Targi zaopatrywane są dostatecznie i sprzedaż idzie dobrze. Wiadomości rolnicze są także pomyślne. Siewy jesienne, przy sprzyjającej pogodzie, odbywają się w bardzo korzystnych warunkach. W okręgu Tom du-Pin, stan zbiorów jest zadawalniający; kartofli jest dużo i w dobrym gatunku. Zbiór winogron będzie zdaje się wszędzie średni, ale gatunek będzie lepszy.

— W jednym z ostatnich numerów, dziennik *Akhbar* poświęca długi artykuł mięsu końskiemu, ze względu na środki żywności i na interesa rolnictwa. Dziennik ten donosi, że towarzystwo lekarskie algierskie na dwóch posiedzeniach, uznało jednozgodnie, że mięso końskie, ośle i z mułów. jest zupełnie zdrowem pożywieniem i powinno być używanem jako doskonale zastępujące mięso wołowe.

Stronnicy mięsa końskiego w Algierji, nie ograniczyli się tylko teoretycznemi ogłoszeniami o doskonałości tego pożywienia, ale dla dania uderzającego przykładu, postanowili wyprawić ucztę składkową dla wszystkich ludzi wyższych nad pospolite przesądy, do której będzie użyte wyłącznie mięso z koni, osłów i mułów.

Akhbar kończy ten artykuł doniesieniem o czasie uczty i jej cenie, a mianowicie po 10 franków od osoby; dotąd zapisało się 80 osób.

Uczta ta ma stanowić niejako uświęcenie następującego życzenia: „Ponieważ towarzystwo medyczne algielskie jednozgodnie uznało, iż mięso końskie zupełnie jest nieszkodliwe, żądamy aby w interesie osady, administracja udzieliła upoważnienie do sprzedaży mięsa końskiego, oślego i z mułów, na równi z mięsem wołowem, baraniem i cielęcem."

— Kraj Lagos czyli Awane, niedawno objęty w posiadanie przez rząd angielski, jest małem państwem na zachodniem wybrzeżu Afryki (wybrzeżu Benińskim), przy ujściu rzeki Lagos. Wraz z sąsiednim krajem Wydah, przedstawia on główne ognisko handlu murzynami nad zatoką Benińską. Wydah jest bardzo znaczną osadą, wznoszącą się na gruzach trzech twierdz, francuzkiej, angielskiej i portugalskiej, przeznaczonych niegdyś do udzielania opieki handlowi murzynami. Osada ta otoczona jest i podtrzymywana liczną ludnością, którą znów zabezpiecza armja państwa Dachomej, którego król jest głównym dostawcą handlarzy murzynami w Wydah. Sąsiednia osada Lagos, równie ważnym jest ogniskiem tego handlu. Część osad handlarzy murzynami, leży nad jeziorem Kradon, przy wejściu do tego jeziora, mylnie nazywanego rzeką Lagos, która jest zatamowa po trójnym rzędem groźnych skał podwodnych. Płytkość odnogi Benińskiej na wschód od Lagos, i silny pęd rzeki odpychającej krążące statki do zatoki Benińskiej, utrudniają i tak nadzwyczajnie przykrą żeglugę w tych stronach; a kiedy statki krążące, napotykają takie trudności, dla handlarzy murzynami przeciwnie wielki obszar jeziora Kradon, przedstawia nadzwyczajne ułatwienie. Łodzie tamtejsze z łatwością mogą przewieść przez nie ładunek niewolników i wysadzić go na którymkolwiekbądź miejscu piaszczystego przesmyku oddzielającego jezioro od morza. Urządzenie osady angielskiej pośród tej dzikiej ludności, wyda najpomyślniejsze skutki, zmusi bowiem handlarzy murzynami do oddalenia się z tych miejsc, a sama osada będzie służyć za schronienie dla licznych krążących w tych stronach angielskich statków.

— Z Królewca donoszą: Liczbę biało przybranych dziewic, które króla pod czas wjazdu 14-go Październ. w bramie powitają, ustanowiono na 50.— Pewien rachmistrz obliczył, że jeżeli wszyscy goście zaproszeni na uroczystość miejską w liczbie 4,000 przybędą, wtenczas choćby po 4 osoby w każdym powozie się mieściło, ostatni goście wtedyby dopiero nadjechali, gdy uroczystość będzie ukończona. Podobny wypadek zdarzył się w czasie koronacji w r. 1840.—Radca komisyjny Woltersdorf, chce dozwolić publiczności wolnego wstępu do lokalu prowincjonalnego, swojego letniego teatru po uroczystości 16 Października. Lokal prowincjonalny ma być 16 b. m. czterema tysiącami świec woskowych oświecony.

Wczoraj od południa wzbroniono przystępu na dziedziniec zamkowy, gdyż nacisk publiczności był tak wielki, że robotnicy nie mogli swobodnie pracować.

— *Bydgoszcz, 6 Października.* Otwarcie kolei żelaznej bydgosko-toruńskiej, zarówno niecierpliwie w Toruniu i w Bydgoszczy oczekiwane, przeciągnie się zapewne jeszcze do końca miesiąca bieżącego. Niezmierne mnóstwo przybywających na uroczystość koronacyjną koleją wschodnią, wielkiej wymaga czynności, tak, że przed odjazdem gości koronacyjnych, nie można myśleć o otworzeniu nowej kolei.

— P. Czerwiński, nauczyciel tańca w Gdańsku, napisał historję sztuki tańca, która wyjdzie nakładem J.J. Webera w Lipsku z 33 rycinami i 9 starożytnemi melodjami. Autor usiłował przedstawić rozwój sztuki tańca, od jej pierwszych początków aż do naszych czasów, jako całość. Dzieło to, pierwsze w tym rodzaju, nie mające przeto żadnego wzoru przed sobą, wielkie napotykało trudności, których pokonanie wymagało dwanaście lat pilnej pracy. Zadaniem autora było wskazać historykowi ważność pojedyńczych szczegółów w ich historycznem połączeniu, a zarazem obeznać wykształconą publiczność zajmującym sposobem z zasadami tańca; nauczyć artystę choregraficznego jak ma swe role balowe pojmować i przedstawić ogólny pogląd historyczny nauczycielowi tańca, w przedmiocie, który go tak blisko obchodzi.

— Pan Samman, pruski fabrykant machin, wynalazł zegar znaczący dokładnie czas jazdy i jak długo każdy pociąg na przystankach czekać powinien. Taki zegar posiada pociąg wieczorny, który pomiędzy Wrocławiem i Opolem kursuje. Zamiarem jest wynalazcy, aby pociąg, który się opóźnił albo nazbyt długo na stacji się zabawił, wiedział, ile czasu potrzebuje, stratę powetować.

— Inżynierowie francuzcy, angielscy i niemieccy, zbiegają się obecnie tłumnie do Brest, dla obejrzenia nowego arcydzieła mechaniki. Jest niem ruchomy most, zbudowany na odnodze morskiej Penfeld, w porcie Brest. Arkada mostowa wysoka jest na 90 stóp, pod nią dogodnie przepływać mogą statki kupieckie i małe statki wojenne. Lecz niepodobna było na zbyt wązkiej podstawie wznieść wyższej jeszcze arkady, pod którą mogłyby przechodzić okręta liniowe 1-ej klasy. Niedogodności tej zapobieżono w ten sposób, że arkada zbudowana z żelaza, otwiera się w razie potrzeby za pomocą zdumiewającego mechanizmu. Na otwarcie lub zamknięcie tej olbrzymiej masy żelaza, potrzeba dwóch tylko ludzi i dziesięć minut czasu. Plan arkady i machin nakreślił p. Oudry, inżynier dróg i mostów, odlewy wykonano w zakładach p. Schnejder w Creuzot.

— Pomocnik konserwatora w muzeum historji naturalnej, p. Florentyn Prévost, przez czterdzieści lat robił bardzo ciekawe spostrzeżenia nad ptakami, a szczególniejszą zwracał uwagę na usługi jakie oddają *ci pożyteczni niszczyciele szkodliwych owadów.*

Zwyczajny sposób żywienia się ptaków tak doskonale jest mu znany, że wie dokładnie jakiej każdy z nich potrzebuje codziennie ilości robaczków lub ziarna. Po najcierpliwszych badaniach, które go doprowadziły do stanowczych wniosków, dowcipny ten spostrzegacz, rozklasyfikował rozmaite gatunki ptaków, stosownie do ich użyteczności.

Wszyscy potrzebujący bronić pól, lasów i ogrodów od napaści niezliczonych drobnych nieprzyjaciół, ciągle im zagrażających, z korzyścią mogą przejrzeć tablice p. Prévost. Tablice te jeszcze pod innym względem oddadzą ważną przysługę. Zwalczą one zapewne śmieszny przesąd, panujący nie tylko na wsiach, ale i w miastach. Mówiemy tu o przesądzie co do niektórych ptaków nocnych, uważanych za złowróżbne, z któremi dla tego obchodzą się z największem okrucieństwem. P. Prévost bez wachania przywraca sławę sowom, puchaczom i puszczykom, okazując ich użyteczność, wyliczając ich zasługi. Podług naturalisty angielskiego p. White, para puszczyków w ciągu jednej nocy, potrafi wytępić sto pięćdziesiąt myszy.

Z tablic p. Prévost okazuje się, że w żołądkach dziesięciu jaskółek, zabitych ku wieczorowi, w czasie kiedy powracały do gniazda znaleziono 5,432 robaczków, to jest że każda jaskółka w ciągu jednego dnia wytępiła ich 543. Trzeba przyznać, że nie źle użyły czasu, i że dzieci i kobiety nawet z wielkim kosztem, nie dopełniłyby tej pracy.

— W Bonn 2 Października miało miejsce ogólne zebranie stowarzyszenia pszczolnictwa reńsko-westfalskiego i uprawy jedwabiu, w połączeniu z miejscowym oddziałem towarzystwa agronomicznego reńsko-pruskiego. Zgromadzenie to było bardzo liczne; przysłuchiwano się z natężoną uwagą zajmującym obradom, które się tu odbywały. Stowarzyszenie reńsko-westfalskie pszczolnictwa i uprawy jedwabiu, ciągle wzrastające, teraz już 1,700 członków liczy; członków zaś oddziału miajscowego towarzystwa reńsko-pruskiego agronomicznego jest 700. Można się spodziewać, że z końcem tego roku liczba członków całkowitego stowarzyszenia reńsko-pruskiego wynosić będzie blisko 15,000. Wystawa produktów ziemskich, z tem ogólnem zebraniem połączona, jest obfitą i świetną. W ogóle zgromadzenie to, udowodniło najoczywiściej, jak wielkie położyły zasługi te stowarzyszenia względem podniesienia kultury krajowej.

— W Düsseldorfie obecnie budowla mostu na Renie wielki ruch obudza i najwięcej wszystkich zajmuje. Gdy poprzednio kilka izb handlowych w miastach sąsiednich z prawej i lewej strony Renu za projektem mostu się oświadczyło, rada gminna düsseldorfska postanowiła wziąć udział w kosztach budowli mostu na 25,000 talarów i to w akcjach górnej Marchji, gdyż niewątpliwie wykonanie tego projektu zostanie poruczone towarzystwu kolei górnej Marchji. Połączenia kolei akwisgrańsko-düsseldorfskiej z reńską, które dawniej koniecznie chciano przeprowadzić, teraz zaniechano.

— Do najważniejszych dopełnień w nowszych czasach jeografii Ameryki centralnej, należą artykuły Dra A. Frantzius, które w *Doniesieniach jeograficznych* będą umieszczone. Niedawno wydany 9-ty zeszyt, zawiera pierwszy z tych artykułów. Daje on przegląd wulkanów Costariki i sprawozdanie o zwiedzeniu wulkanu Poa, przez Dra A. Frantzius w roku 1860. Mappa oryginalna północnej części Costariki, rysowana przez Dra Petermanna, jest do tekstu załączona. Dr. A Frantzius, który osiadł w San José (w Costarice), pochodzi z Niemiec i jest najznakomitszym jeografem tego kraju.

— Inny artykuł tego zeszytu podaje najnowsze wiadomości o poszukiwaniach Bergsträssera i Kostenhoffa w Manyczu, w dolinie ponto-kaspijskiej. Dalej następują doniesienia o wyprawie Heuglina, z Massany 19-go Czerwca; szczegóły szwedzkiej wyprawy polarnej; opis rzeczypospolitej Liberia, Livingstona zbadanie rzeki Rovuma; ostatnie rozmierzanie głębokości morza Czerwonego i t. d.

— *Chiny. Temps* utrzymuje, że słynna biblioteka Cesarza Kienlung, najbogatsza w Chinach, która na początku tego stulecia 160,000 tomów liczyła, zupełnie spłonęła w czasie pożaru pałacu letniego. Muzeum starożytności i brązów, także zniszczone i zrabowane zostało; mieszkańcy jednakże odszukali wielką część szczątków i sprzedali je rządowi chińskiemu. Ceny rzadkich ksiąg wzrosły w Chinach nadzwyczajnie, osobliwie zaś w Pekinie. Przyczyną tego jest rozkaz Cesarza Hien-fung, aby zapełniono straty, zadane cesarskiej bibliotece naukowej przez krzewicieli europejskiej oświaty

— Podczas kiedy w Stanach Zjednoczonych na dobre krew się leje, ukończono w stolicy bawarskiej arcydzieło przeznaczone do Washingtonu, a jest niem bronzowy krużganek, przeznaczony do Kapitolu w Washingtonie. Ściąga on licznych widzów do królewskiej giserni. Za wzór dla niego, posłużyły drzwi w Battiserio we Florencji. O nich, miał Michał Anioł wyrzec w uniesieniu, że zasługują na to, by strzegły bram raju. Udało się Amerykaninowi Randolfowi Rogerowi, który je modelował, w zamian oryginału gibertyńskiego który przedstawia sceny z historji biblijnej, zapełnić wypadkami wziętymi z historji amerykańskiej. Niemniej bogata jest część ozdób; tradycyjne, gibertyńskie głowy biblijne, zastąpiono głowami uczonych amerykańskich. Liczne statuetki wyobrażają osoby mające udział w odkryciu Ameryki; stoją one w niszach. Mimo małych niedokładności, całość wykończono z artystyczną znajomością; odlew cały jest z bronzu. Równocześnie ukończono dwa posągi jenerałów Nelsona i Levis, przeznaczone do Richmond w Wirginji.

— Dnia 4-go Października odbyła się w Cieszynie na Szląsku austrjackim, uroczystość poświęcenia nowo wybudowanej w tem mieście szkoły głównej i realnej. Rano zebrała sie młodzież przed starym budynkiem szkolnym, gdzie ksiądz Jerzy Prutek miał przemowę w języku polskim. Uczony mówca zwrócił uwagę na ważność nauki i szkoły, wzywał więc młodzież do wdzięczności dla dobroczyńców, którzy się o ich oświatę starają i za których staraniem nowa powstała szkoła. Następnie udano się przed nowy budynek, który zewnątrzi wewnątrz był pięknie ozdobiony; tam rozpoczął się obrząd poświęcenia, a potem udano się na główną salę wytwornie ustrojoną, gdzie po dokończeniu poświęcenia odbyła się uroczystość oddania szkoły w ręce dyrekcji szkolnej.

— W świecie handlowym zdarzył się osobliwszy przypadek. Dotąd najwięcej bawełny dowożono do Europy z Ameryki Północnej. Teraz z powodu wybuchłej tam wojny domowej nastąpił wielki niedostatek bawełny. Amerykańskie domy handlowe przeto zażądały napowrót bawełny z Europy. Kupcom w Trjeście, którzy świeżo sprowadzili zapasy z Ameryki, ofiarowano przeto podwójną cenę kupna, ażeby towar ten nazad do Ameryki odesłali.

— W Lublanie (w Krainie) założona została Czytelnia dla ludu. Gdy biskup Dyakowski o tem się dowiedział, posłał natychmiast 1,000 zł. reń. dla wsparcia tego zakładu.

— W Badeńskiem w Niemczech zachodnich padał już temi dniami śnieg tak, iż około miasteczka Bühl pokrył całkiem kolei żelazną.

JURYSPRUDENCJA

Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu.

DZIAŁ II.

Z Ustawy Hipotecznej.

68 Czy klauzula egzekucji administracyjnej może zostać bezwarunkowo w wykazie hipotecznym pomieszczoną?

Wiadomo, że pożyczki skarbowe w moc dekretu z dnia 19 (31) Sierpnia 1828 r. udzielane, wymagają ze strony właściciela dóbr pożyczkę zaciągającego, poddania się egzekucji administracyjnej; wiadomo oraz, że powszechnie pożyczka skarbowa obracaną jest na spłacenie wierzytelności już istniejących, i skarb skutkiem zlewku lub subrogacji, miejsce spłaconej wierzytelności obejmuje. Lecz, że wierzytelność zaspokojona, była prywatną, uprzywilejowanego rodzaju egzekucji nie mającą—żadna zaś zmiana w wykazie, z ubliżeniem praw z wykazu jawnych dopuszczoną być nie może, przeto zwierzchności hipoteczne pod względem zamieszczania namienionej klauzuli, nie jednakowe wydawały decyzje. Jedne bezwarunkowo odmawiały. Inne bezwarunkowo zezwalały.

Systemat ostatni opiera się na tem, że klauzula egzekucji administracyjnej, towarzysząca jednej z wierzytelności, innym nie ubliża.

Systemat pierwszy opierał się na widzeniu przeciwnem.

W sporze przed Senat wywołanym, zwierzchność hypoteczna i Sąd Apelacyjny pomieszczenia klauzuli odmówiły.

Senat nie podzielił żadnego z tych systematów. Nie podzielił tego, który w klauzuli egzekucji administracyjnej nadwerężenia praw wierzycieli już owocześnie istniejących nie upatruje; gdyż klauzula ta ma właśnie ten przywilej, że wierzytelność nią opatrzoną, która poprzednio pod względem wymagalności i środków przymusu równała się wszystkim innym, nad wszystkie inne wywyższa.

I bezwarunkowego jednak odrzucenia klauzuli poddającej odłużone dobra rygorowi administracyjnej egzekucji, Senat nie uważał za stosowne; już dla tego, że zapewnia skutek zobowiązania między zaciągającym pożyczkę a skarbem, zobowiązaniu godziwemu i prawnemu — już też, że wszystkich następnych wierzycieli wiązać może.

Godząc te względy, Senat wyrokując zgodnie z wnioskami, dozwolił wpisu klauzuli o której mowa, z zastrzeżeniem:

że się odnosi tylko do stosunków dziedzica ze skarbem, prawom zaś osób trzecich, już owocześnie z hipoteki jawnym, nie przesądza.

Illacja Łubieńskiej.
r. 1844.

GOSPODARSTWO, PRZEMYSŁ I HANDEL.

— *Wiener Geschäftsbericht* tak pisze o handlu Wiednia z Galicją towarami łokciowemi: Ożywiona więcej pora handlowa, przynosi z sobą zarazem z Galicji większe zamówienia i sprowadza większą liczbę kupujących, wszelako wiele takowych zamówień nie bywa uskutecznianych, a obecnym tu kupcom częstokroć bywa kredyt ścieśnianym, albo zupełnie się im go odmawia. Wprawdzie można usprawiedliwić większą przezorność w udzielaniu kredytu tem, że postępowanie ugodne w upadłościach utrzymało się. Albowiem jeżeli dawniej w razie niewypłacalności, zazwyczaj liczyć można było, że ugoda na 60 do 70% wypadnie to przy dzisiejszem postępowaniu ugodnem trzeba być zdecydowanym na przyjęcie zaledwie 25. do 30%. Wszelako między takiem ograniczeniem a zupełnem odmowieniem kredytu, niezmierna zachodzi różnica, a ostatnie ma niewątpliwie swoją także stronę niebezpieczną. Wprawdzie nie jedna pierwsza firma łokciowa w owej prowincji sama się do tego przyczynia, aby podrzędne firmy osłabić w kredycie. Ale też nie należy zawierzać bezwarunkowo informacjom udzielanym z mętnego źródła samolubstwa. Tak tutejszy targ jak i berneński za daleko poszły w tej mierze, albowiem nagłe odjęcie kredytu ma zazwyczaj bardzo różne następstwa. Ostatnie upadłości we Lwowie Bernsteina i Gefülla, jako też Bobra w Stanisławowie, dały się uczuć nie jednemu i zostają w związku z liczniejszemi nieco niewypłacalnościami, które ostatniego *medio* (w połowie miesiąca) pojawiły się, lubo nie znaczne. Faktem jest, że z drobnymi kupcami z innych krajów koronnych, daleko łagodniej tu się obchodzą, ale właśnie dla tego, że dla galicyjskich kupców nie mają takich względów, to też tem spieszniej zdarza się niewypłacalność. Handel galicyjski bardzo jednakże wzmógł się i zapowiada, że się będzie ku stronie granic Cesarstwa Rosyjskiego coraz więcej rozszerzać, a wyjąwszy może Krakowa i Brodów, coraz bardziej skłania się ku austrjackiem wyrobom. Zresztą kupcy galicyjscy znają się na czynnościach, są pilni, pracowici i dopóki nie istniało postępowanie ugodne, gotowi byli do wszelkich ofiar, aby się utrzymać. I w innych też prowincjach domy handlowe zmuszone bywają zawieszać wypłaty, nigdzie jednak nie masz tego, aby dla jednego przypadku rzucać kamień na całą prowincję.

— *Próbowanie płótna.* Dla odróżnienia czystego płótna od fałszowanego, to jest mięszanego z bawełną, rozmaite robić można próby. Najlepsza z nich jest, za pomocą mikroskopu. Jeżeli włókno płócienne powiększone jest 300 razy, wtedy przedstawia się w kształcie długich okrągłych rurek z wązkim w środku kanałem, gdy tymczasem włókna bawełniane wyglądają jakby spłaszczone, wstążkowato wijące się, śrubowate cylindry. Doświadczenia za pomocą witriolu albo rozcieńczonego kwasu siarczanego nie w każdym ręku są odpowiednie; zawsze atoli należy pierwej zdjąć z płótna krochmal. W takim razie kładą się włokna na tabliczkę szklanną i skrapiają kwasem. Wkrótce włókna bawełniane roztapiają się, a płócienne pozostają nienaruszone, wyjąwszy czasami najcieńszych, które także nikną. Doświadczenia z oliwą są również nieomylnymi. Natarłszy włókno lniane oliwą, staje się ono przezroczystem jak papier natłuszczony, gdy tymczasem bawełna przy podobnych okolicznościach pozostaje białą i nieprzejrzystą. Sposób Elsnera zależy na tem, że włókna zanurza na pewien przeciąg czasu w płyny czerwone, pomiędzy któremi najlepszę są koszenilla i marzanna. Pierwiastek farbny zastępuje potem alkoholem. Koszenilla nadaje bawełnie jasno-czerwoną barwę, płótnu fioletową Bawełna zanurzona w marzannie staje się jasnożółtą, czysty len żółto-czerwonym. Ażeby się najzupełniej upewnić należy te doświadczenia kilkakrotnie powtarzać.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

z dnia 12 października.

Wexle.			żądano rsr.	żądano kop.	płacono rsr.	płacono kop.
Berlin . . .	100 Tal.	2 M.	105	7½	104	85
„ . . .	100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Gdańsk . .	100 Tal.	2 M.	—	—	—	—
„ . .	100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Hamburg. .	300 BMk.	2 M.	158	40	—	—
Londyn . .	1 Ft. St.	3 M.	7	11	—	—
Moskwa . .	100 Rs	1 M.	99	—	—	—
Petersburg .	100 Rs.	1 M.	99	50	—	—
„ . .	100 Rs.	k. t.	—	—	—	—
Paryż . . .	300 Fr.	2 M.	84	15	—	—
„ . . .	300 Fr.	1 M.	—	—	—	—
Wiedeń . .	150 Złr.	2 M.	76	50	—	—
Pół-Imperjały Rossyjskie. .			—	—	5	78
Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)			91	62	—	—
Akcye Drogi Żel. Warsz.-Wied.			70	25	70	—
Listy Zast. III-go Okresu serya 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs.			14	97	14	94

Wartość kuponu bieżącego od Obligów Skarb. rs. — k. 13⅓
„ „ od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. 18⅓

KOLEJ ŻELAZNA.

Pociągi na drodze żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej kursują od dnia 19 *Września (1 Października) b. r. w następującym porządku:*

A) Z Warszawy: 1. Pośpieszny *(schnellzug)* wychodzi o godzinie 6 rano, a przychodzi do Sosnowców o godzinie 2 po południu — do Katowic zaś o godzinie 3 m. 10 po południu do Granicy o godzinie 1 m. 51 po południu — do Łowicza o godzinie 1 m. 25 po południu.

2. Osobowy wychodzi o godzinie 10-ej m. 45 z rana przychodzi do Sosnowców o godzinie 8 m. 50 wieczorem, wychodzi na drugi dzień ze Sosnowców o godzinie 5 m. 30 z rana i dochodzi do Katowic o godzinie 5 m. 40 z rana; do Granicy zaś przychodzi tenże pociąg tego samego dnia o godzinie 9 wieczór. Do Łowicza przychodzi o godzinie 3 m. 35 po południu.

3. Osobowo-towarowy wychodzi o godzinie 5 po południu i dochodzi tylko do Łowicza, a nie do Piotrkowa jak to dawniej miało miejsce, o godzinie 9 m. 15 wieczór.

B) Z Katowic do Warszawy: 1. Pośpieszny wychodzi o godzinie 12 m. 10 w południe i przychodzi do Warszawy o godzinie 10 wieczorem, z Granicy zaś o godzinie 12 m. 55 w południe i łączy się w Ząbkowicach o godzinie 2 m. 28 w południe z pośpiesznym idącym do Warszawy; z Łowicza wychodzi o godzinie 7 m. 15 wieczorem i łączy się z pośpiesznym w Skierniewicach o godzinie 8 m. 20 wieczorem.

2. Osobowy wychodzi z Katowic o godzinie 8 m. 50 wieczorem i przychodzi do Sosnowców o godzinie 9 wieczorem, na drugi dzień z r na wychodzi z Sosnowców o godz. 6 m. 45 z rana i przychodzi do Warszawy o godzinie 5 po południu; z Granicy wychodzi o godzinie 6 m. 30 z rana i łączy się w Ząbkowicach o godzinie 7 m. 20 z rana; z Łowicza wychodzi o godzinie 2 m. 5 po południu i łączy się w Skierniewicach o godzinie 3 w południe.

3. Osobowo-towarowy wychodzi z Łowicza (a nie z Piotrkowa) o godzinie 6 m. 45 z rana i przechodząc o godzinie 8 z rana przez Skierniewice dochodzi do Warszawy o godzinie 10 m. 45 z rana.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 4492) *Najwyższa Izba Obrachunkowa Królestwa Polskiego.*

Na zasadzie art. 15 Ukazu NAJJAŚNIEJSZEGO PANA na z d. 9 (21) Sierpnia 1821 r. Najwyższa Izba Obrachunkowa przystąpi z kolei do zniszczenia dowodów już nieużytecznych, należących do rachunków za lata 1851 1852 i 1853, które pokwitowane lub ostatecznie zasądzone zostały.

Termin prekluzyjny, od którego niszczenie rozpocznie się, oznacza Najwyższa Izba Obrachunkowa na dz. 1 (13) Kwietnia 1862 r.

O czem zawiadamia wszelkie władze rządowe, rachujących się kantorów i wszystkich w ogólności, którzyby znaleźli się w potrzebie czerpania jakowych wiadomości z pomienionych dowodów, albo do nich odwoływali się, ażeby przed upływem powyższego terminu żądania swoje Najwyższej Izbie Obrachunkowej zaprotukowali później bowiem wszelkie zgłoszenia się pozostaną bez skutku.

Ogłoszenie niniejsze dla głośniejszego upowszechnia przez Dziennik Powszechny, Gazetę Warszawską, Kurjera Warszawskiego i Dzienniki Guberujalne do wiadomości podane zostaje.

Warszawa d. 11 (23) Września 1861 r.
Kontroler Jeneralny Prezydujący,
Tajny Radca, Senator, Fundukley.
Dyrektor Kancelarji,
(2) Radca Stanu, Ławrynowicz.

(N. D. 3955) *Sąd Kryminalny Gubernji Płockiej i Augustowskiej.*

Stosownie do postanowienia Cesarsko-Królewskiego z d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. w Gazecie Rządowej Królestwa Polskiego z dnia 24 Maja (5 Czerwca t. r. i w tomie 43 Dziennika Praw, tegoż Królestwa; tudzież stosownie do postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 16 (28) Października 1856 r. w Gazecie Rządowej z d. 7 (19) Listopada t. r. i w tomie 50 Dziennika Praw umieszczonych, wzywa następujące osoby, które się z kraju tutejszego oddaliły:

W sprawie CXXX. przeciwko Janowi Lewandowskiemu: 803. Lewandowskiego Jana służącego z m. Przasnysza w r. 1859 zbiegłego.

W sprawie CXXXI. pko Marjannie Czyżewskiej: 804. Marjannę Czyżewską lat 36, wyrobnicę ze wsi i gminy Dulska.

W sprawie CXXXVI pko Tomaszowi Gurowskiemu: 809. Adamiaka Walentego parobka zę wsi Lenia, w roku 1855 zbiegłego z Powiatu Lipnowskiego: 810. Anuszowskiego Wojciecha wyrobnika: z wsi i gminy Nowej Wsi Powiatu Lipnowskiego w roku 1853 zbiegłego; 811. Brzozę Abrama, żyda, krawca z m. Lipna w roku 1854 zbiegłego; 812. Adama Cylle z wsi Kloma gminy Starorypin Powiatu Lipnowskiego w ro- 1854 zbiegłego; 813. Dębowskiedo Adama, włościanina z wsi Zduny Powiatu Lipnowskiego w roku 1854 zbiegłego; 814. Bętlejowskiego Wincentego włościanina z wsi Lisiny gminy Rojewo Powiatu Lipnowskiego; 815. Danowskiego Ignacego parobka z wsi Ugoszcza w r. 1854 zbiegłego; 816. Engla czyli Anioła Jakóba z rumunku Chojno Powiatu Lipnowskiego W roku 1854 zbiegłego; 817. Fansloka Krystjana z wsi Michałki Powiatu Lipnowskiego w r. 1854 zbiegłego; 818. Gajdowskiego Michała, wyrobnika z wsi Łapinóżek, zbiegłego w r. 1854; 819. Gajowskiego Piotra z wsi Łosiny w r. 1854 zbiegłego; 820. Grzybowskiego Ludwika z wsi Radziki Małe Powiatu Lipnowskiego; 821. Gulczyńskiego Piotra, wyrobnika z tejże wsi; 823. Jarockiego Jana z wsi tejże; 824. Jaworskiego Jana włościanina z wsi Rypałki Powiatu Lipnowskiego; 825. Jezierskiego Michała włościanina, parobka z wsi Rentwing; 826. Józefowicza Antoniego z wsi Kłokock w r. 1854 zbiegłego; 827. Klassyna Stanisława z wsi Osieka w r. 1854 zbiegłego; 828. Krakowskiego Franciszka z Rumunków Sadłowo; 829. Kowalewskiego Macieja, parobka z wsi Chojno w r. 1854 zbiegłego; 830. Krasińskiego Józefa, wyrobnika z wsi Żałe Powiatu Lipnowskiego; 831. Króliczewskiego Marjana z wsi Bądkowo Kościelne; 832. Macikowskiego Józefa z wsi Sadłowa; 833. Nykela Dawida z wsi Wawronkowa; 834, Pasternaka Lewka z m. Dobrzynia njW. z Powiatu Lipnowskiego w r. 1854 zbiegłych; 835. Pawłowskiego a właściwie Kozłowskiego Franciszka parobka, z wsi Kamionny gminy Dulsk Powiatu Lipnowskiego; 836. Płacheckiego Antoniego parobka z wzi Sokołowa Powiatu Lipnowskiego; 838. Pyk Franciszka włościanina z wsi Piórkowa; 839. Sowińskiego Walentego z wsi Radziki, 840. Trejchla Jakóba wyrobnika, z wsi Kiełpiny Powiatu Lipnowskiego; 841. Tułodzieckiego Marcina, Stanisława parobka, z wsi Stajenczyki; 842. Tybuszewskiego Antoniego, z wsi Mościk gminy Gójsk; 843. Tybuszewskiego Michała brata poprzedniego; 844, Uzdeczkę Szałka żyda z m Kikoła; 845. Zandocha Ferdynanda właściciela berlinki, którego rodzice w Nowogródku mieszkają; 847. Zielskiego Szymona z wsi Kiełpiny, Powiatu Lipnowskiego.

W sprawie CXXXVII. pko Abramowi Płot; 848. Konigsbergera Wigdora Gedalję żyda z Płocka; 850. Kiwę Lipszytz żyda, czapnika z Płocka; 851. Abrama Płot szewca, z Płocka; 852. Szerę Płot żonę tegoż; 853. Lajba Bera Rozenblat, handlarza mąki z Płocka.

W sprawie CXXXVIII. pko Zygmuntowi Grzybowskiemu; 854. Grzybowskiego Zygmunta Księdza Reformata z m. Żuromina,

W sprawie CXL. pko Henrykowi Słońskiemu; 856. Słońskiego Henryka, ogrodnika z wsi Malenie Powiatu Płockiego.

W sprawie CXLI. pko Haskiełowi Rozenblum; 857. Efroima-Haskla Rozenbluma, czapnika z Płocka; 868. Dwoirę z Drużbartów Rozenblumową żonę powyższego.

W sprawie CXLIII. pko Juljanowi Rutkiewiczowi; 860. tegoż Juljana Dudkiewicza Księdza Reformata z Żuromina; 861. Raszklewicza Urbana Księdza Reformata z tegoż miasta, aby te z nich, które przebywają w Europie w przeciągu sześciu miesięcy. te zaś które przebywają w innych częściach świata, w przeciągu roku jednego, licząc od daty zamieszczenia niniejszego wezwania, w pismach publicznych, wrócili do Królestwa Polskiego i zgłosili się w którymkolwiek Urzędzie Policyjnym do Sądu Kryminalnego.

Przytem Sąd Kryminalny ostrzega ich, że wrazie nieuległości prawu i nieuczynienia zadość niniejszemu wezwaniu, stosownie do art. 340 K. G. i P. skazani zostaną, na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z obrębu Cesarstwa i Królestwa wygnanie, a w razie samowolnego następnie powrotu do kraju, zesłanymi zostaną na osiedlenie w Syberji, jeżeli w przeciągu powyżej zakreślonego czasu nie usprawiedliwią, że wydalili się z kraju, z powodów od nich niezależnych lub przynajmniej zmniejszających ich winę okoliczności.

Płock d. 17 (29) Lipca 1861 r,
(3) za Prezesa, Sędzia, Pabudziński.

(N. D. 4576) *Zarząd Okręgu Pocztowego Królestwa Polskiego.*

Wydana przez kasę Główną Pocztową niegdy Margarycie Pawłoff w dniu 10 (22) Lipca 1850 r. za N. 16032 rekognicja, na złożoną przez nią kaucję za Poczthalterję w Kaliszanach w ilości rs. 180 podług doniesienia pozostałej poniżej sukcesorki uległa uronieniu.

Ponieważ w skutek prośby tejże sukcesorki, zarządzone zostało wydanie rzeczonej kaucji, przeto Zarząd Okręgu Pocztowego podaje do wiadomości, że wrazie wynalezienia pomienionej rekognicji, takową jako niemająca żadnego znaczenia, winna być zwróconą Zarządowi Pocztowemu.

Warszawa d. 29 Wrześ. (11 Paździer.) 1861 r.
z upow. Naczelnika Okręgu,
I. Radca Zarządu, Grzecznarowski.
(1) Naczelnik Oddziału, A. Adamski.

(N. D. 4563) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Siedleckiego.*

Zawiadamia wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, że listy gończe za Antonim Zielezińskim w dniu 27 Października (8 Listopada) r. 1858 N. 8668 wydane a w Gazecie Rządowej Nr. 251 i Dzienniku Gubernialnym Lubelskim N. 50 z r. 1858 ogłoszone, w myśl decyzji Sądu Kryminalnego Gubernji Lubelskiej dnia 9 (21) Maja r. b. zostaje cofnięte, bowiem tenże Zieleziński już nie za kradzież lecz tylko za obelgi z wolności do badań powołany został.

Siedlce d. 21 Września (3 Października) 1861 r.
Sędzia Prezydujący, Wyziński.

(N. D. 4558) *Naczelnik Powiatu Hrubieszowskiego.*

Star: Szlama Herzkowicz Cymerman majster krawiecki, dotychczasowy mieszkaniec miasta Dubienki powiatu tutejszego, pragnie z żoną Mindlą Moszkiem lat 25, Chaimem lat 21, i Chaskiem lat 16 synami, oraz Bruchą lat 19 i surą 14, córkami, przenieść się na stałe zamieszkanie do Cesarstwa Rossyjskiego a mianowicie do miasta Odessy i tym końcem żąda udzielenia mu świadectwa przesiedlenia.

O zamiarze przeto emigracji starozakonnego Szlamy Herszkowicza Cymerman z familją wyżej poszczególnioną. Naczelnik Powiatu zawiadamiając strony interesowane, zarazem wzywa ich, aby z pretensjami jakie do tej familji mieć mogą, w terminie prawem oznaczonym zgłosili się, w przeciwnym bowiem razie, z powodu nie zachodzących przeszkód, żądane świadectwo przesiedlenia, udzielonem zostanie.

Hrubieszów d. 23 Września (5 Paździer.) 1861 r.
Machwicki.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(N. D. 4561) *Sąd Pokoju Okręgu Włocławskiego. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej przez Markusa Szmula Dantrigera regulacji nowej hypoteki nieruchomości pod N. 20, w mieście Brześciu przy rogu ulicy Rynek położonej, do Konstancji z Wasilewskich Zarębowej należącej, uwiadamia strony interesowane, iż regulacja takowej nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 3 (15) Sierpnia 1862 r.

Wzywa je przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocników stawili się i w dowody prawa ich wspierające opatrzyli się. Ogłoszenie decyzji jaka w przedmiocie aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi na publicznem posiedzeniu Sądu tutejszego d. 4 (16) Stycznia 1862 r. i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Gdyby właścicielka wywołanej nieruchomości nie stawiła się w terminie do regulacji oznaczonym, taż na żądanie któregokolwiek z wierzycieli skzaną zostanie na karę 10 do 50 złotych polskich i podług art. 150 prawa o hypotekach z roku 1818, utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Brześć d. 26 Września (8 Października) 1861 r.
Podsędek, Chruszczakowski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 4577) *Rząd Gubernialny Augustowski.*

Na dniu 12 (24) Września r. b. ogłoszoną została licytacja na dzierżawę dochodu kas ekonomicznych miasta Łomży i Rajgroda z propinacij na 1862 r.

W tymże terminie licytacja co do dochodu kasy miasta Łomży z powodu braku konkurentów spełzła bez skutku, co zaś do kasy miasta Rajgroda utrzymał się w prawdzie jeden z konkurentów za sumę rs. 342, lecz zaraz na drugi dzień jeden z mieszkańców miasta Rajgroda zgodnie z § 7 warunków przedlicytacyjnych złożył deklarację z postanowienia 15 0/0 nad rzeczoną sumę vadium złożył ponowienia licytacji.

W skutku tego Rząd Gubernialny ogłasza, że na dzierżawę tychże samych dochodów z propinacji kasy miasta Łomży, od sumy rs. 755 kasy zaś miasta Rajgroda od sumy rs. 393 kop. 30 rocznie na r. 1862 odbywać się będzie w Sali Rządu Gubernialnego Augustowskiego w dniu 17 (29) Października r. b. od godziny 1 z południa w drugim terminie licytacja głośna in plus.

Vadium do tej licytacji w 1/10 części praetium zaś w 1/5 części wysokości postąpionej kwoty oznacza. Inne zaś szczegółowe warunki co do tych dzierżaw jako też taryfy opłat pobierać się mających, na ten dochód przejrzeć można w biurach respective Naczelników Powiatowych i Rządu Gubernialnego i Augustowskiego.

Suwałki d. 4 Wrze. (9 Paździe.) 1861 r.
z upo. Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernjalny,
Radca Kolegjalny, Klonowicz.
(1) za Naczelnika Kancelarji, Tryniszewski.

(N. D, 4574) *Rząd Gubernialny Radomski.*

Podaje do powszechnej wiadomości że w dniu 1 (13) Listopada 1861 r. w biurze Naczelnika Powiatu Opoczyń odbędzie się licytacja przez rozpieczętowanie deklaracji na entreprysę obmurowania cmentarza grzebalnego Katolickiego w parafi Gowarczów w Powiecie Opoczyń leżącej, na którą koszta są zatwierdzone w sumie rsr. 1315 kop. 3, warunki do licytacji wraz z wykazem kosztów przejrzeć można w biurze Naczelnika Powiatu Opoczyń, wzywając więc mających chęć podjęcia się tej entreprysy aby deklaracje swe na dzień 1 (13) Listopada 1861 r przed godzinę 12 z rana pod adresem Naczelnika Powiatu Opoczyń w następującej treści. Że podejmuj się entreprysy obmurowania cmentarza grzebalnego katolickiego, w parafi Gowarczowie, w Powiecie Opoczyń leżącej podług wykazu kosztów za sumę rs. N. podając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach do licytacji domieszczonym na dotrzymanie kontraktu składam vadium w kwocie rs. 132 wyraźnie N. i na to kwit kasy N. załączam. Że stałe zamieszkanie mam w N. i wrazie nieutrzymania się na licytacji żądam zwrotu przez pocztę kwitu, na złożone vadium na mój koszt lub zatrzymania takowego aż do mojego zgłoszenia się pisałem w N. dnia N. miesiąca N, roku N. z własnoręcznym z imienia i nazwiska podpisem nadesłali oświadcza że później złożone przyjęte nie będą.

Radom d. 23 Wrze. (5 Paździe.) 1861 r.
za Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernialny, Jedliński.
(1) za Naczelnika Kancelarji, Galiński.

(N. D. 4473) *Naczelnik Powiatu Lubelskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości iż na dniu 18 (30) Października r. b. o godzinie 10 przed południem w biurze Naczelnika Powiatu Lubelskiego odbywać się będzie publiczna licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na entreprysę restauracji dzwonnicy i ogrodzenia cmentarza kościelnego oraz obmurowanie cmentarza grzebalnego w wsi Piotrawinie od sumy anszlagowej przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych zatwierdzonej rs. 4485 kop. 89, mający przeto chęć podjęcia się tej entreprysy, może się zgłosić w dniu do miejsca wyżej oznaczonego ze złożeniem vadium 1/10 części sumy anszlagowej wyrównywającej rs. 448.

Warunki licytacyjne oraz Plany i anszlagi w każdym czasie wyjąwszy dni świątecznych w godzinach biurowych mogą być przejrzane w biurze Naczelnika Powiatu Lubelskiego.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia z dnia 13 (25) Września r. b. Nr. 19544, podaję niniejszą deklarację iż obowiązuje się dopełnić reperacji kościoła parafialnego reperacji dzwonnicy i ogrodzenia cmentarza kościelnego oraz obmurowanie cmentarza grzebalnego w wsi Piotrawinie, według planu i anszlagu przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych zatwierdzonego za sumę rs. kop. wyraźnie rubli srebrem, poddając się wszelkim warunkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi obiętym.

Zaświadczenie kasy Powiatowej na złożone w niej vadium w kwocie rs. 448 załączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę. Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia miesiąca N. 1861 r.

(podpisać imie inazwisko.)

Lublin dnia 13 (25) Września 1861 r.
(2) Zagórski.

(N. D. 4572) *Zarządzający Zakładami Warzelni Soli w Ciechocinku.*

Podaje do publicznej wiadomości że w dniu 24 Października (5 Listopada) r. b. o godzinie 11 z rana odbywać się będzie w biurze zakładu głośna in minus licytacja na dostawę dla Zakładu Warzelni soli w Ciechocinku następujących materjałów.

1. Oleju lnianego wiader 3 po rs. 3 kop. 37.
2. Bawełny kręconej na knoty funtów 30 po kop. 38 1/2.
3. Blejwasu funtów 150 po kop. 12.
4. Salamoniaku funtów 20 po kop. 29.
5. Miedzi nowej w prętach 1 1/4" grubości funtów 50 po kop. 59 1/2.
6. Tygli grafitowych po marków 14, sztuk 2 po marków 12 sztuk 2, po marków 8 sztuk 2, razem sztuk 6 po kop. 77.
7. Tektury 1/4" grubości 2 stóp w kwadrat arkuszy 20 kop. 21 1/2.
8. Konopi czesanych czystych funtów 500 po kop. 13 1/2.
9. Wapna nie lasowanego świeżo wypalonego w bryłach czetwierti 600 po rs. 2 kop. 7
10. Świec łojowych białych po 5 na funt, funtów 900 po kop. 19 3/4.
11. Cyny angielskiej w prętach funtów 25 po kop. 50.
12. Kredy w kamieniu funtów 50 po k. 2 1/2.
13. Szufli olszowych dużych sztuk 300 po kop. 16 1/2.
14. Łoju topionego czystego funtów 800 po kop. 12 1/2.
15. Pędzli mularskich dużych sztuk 20 po kop. 44.
16. Dratwin konopnych funtów 150 po k. 19.
17. Stali angielskiej (gussthal) 1" w kwadrat funtów 120 po kop. 23 1/2.
18. Stali angielskiej (schweisthal) 1" w kwadrat funtów 80 po kop. 34.
19. Pilników dużych angielskich 1, w bonne (strofeilen) płaskich sztuk 10 po rs. 1 kop. 50.
20. Pilników 1, w bonne (strofeilen) półokrągłych sztuk 5 po rs. 1 kop. 50.
21. Gwoździ szpernali kutych z giętkiego żelaza kopa wagi funtów 6 po 7" długich, kóp 5 po kop. 68.
22. Gwoździ szpernali maszynowych z giętkiego żelaza kopa wagi funtów 6 po 7" długości, kóp 5 po kop. 45.
23. Gwoździ łatnali kutych z giętkiego żelaza kopa wagi 1 3/4 po 5" długich, kóp 150 po k. 23.
24. Gwoździ łatnali maszynowych z giętkiego żelaza, kopa wagi funtów 1 3/4, po 5" długich, kóp 100 po kop. 17 1/2.
25. Gwoździ bretnali kutych z giętkiego żelaza, kopa wagi funtów 1 1/4 po 4" długich, kóp 100 po kop. 15.
26. Gwoździ bretnali maszynowych z giętkiego żelaza, kopa wagi funtów 1 1/4 po 4" długich kóp 100 po kop. 13 1/2.
27. Gwoździ gontali większych kutych kóp 15 po kop. 9.
28. Skóry mastrychtowej podług okazanego wzoru funtów 100 po kop. 90.

Materjały powyższe mają być dostarczone w gatunkach dobrych do magazynu Zakładu i kosztem dostawy najpóźniej do dnia 1 Grudnia r. b. oprócz wapna które ma być dostarczone do dnia 15 Kwietnia 1862 r. czetwierti 200, do dnia 13 Lipca czetwierti 205, do dnia 13 Września czetwierti 200.

Przystępujący do licytacji winien złożyć na vadium 1/10 część wartości licytowanego przedmiotu i takowe złożyć do depozytu kasy Zakładu, kaucja wymaganą jest w 1/4 części licytowanego materjału.

Bliższe warunki dotyczące tej dostawy przejrzeć można każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne w biurze Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego i w biurze Zarządzającego Zakładem Warzeli soli.

Ciechocinek dnia 14 (26) Sierpnia 1861 r.
(1) Rejewski.

(N. D. 4573) *Zarządzający Zakładami Warzelni Soli w Ciechocinku.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w d. 25 Października (6 Listopada) r. b. o godzinie 11ej z rana odbywać się będzie w biurze Zakładu głośna in minus licytacja na dostawę różnych materjałów, a mianowicie:

1. Węgli angielskich kowalskich (Echt Englische dopelt gesiebte Machin kohlen) łasztów 10 czyli korcy 320 za korzec kop. 90.
2. Dachówki karpiówki dobrze wypalonej, bez marglu, prostej, dobrze wyrobionej, bez rysów i skaz sztuk 1500 po rs. 16 kop. 41 1/2.
3. Dachówki żłobkowatej v. gąsiorów dobrze wyrobionej sztuk 120 po kop. 5.
4. Tarcic 1 1/2" grub. 17' dług. 13 do 14" szerokości sztuk 300 po kop. 43.
5. Tarcic sosnowych 1" grubości, 17' dług., 13 do 14" szer. sztuk 300 po kop. 30 1/2.
6. Łat tartych sosnowych 1 3/4" i 2 1/4" grubości, 24' długości sztuk 240 po kop. 19 1/2.
7. Łat tartych drągowych 2 i 3" grubości, 20' dług. sztuk 240 po k. 8 1/4.
8. Drągów większych do ogrodzeń ociesanych i ostruganych, z kory w odziemku 4 do 4 1/2", 33' długości sztuk 240 za sztukę po k. 9 3/4.
9. Drągów małych ostruganych z kory 1 1/2 do 2", 20' dług. sztuk 120 za sztukę po k. 3 1/2.
10. Cegły ogniotrwałej angielskiej (Marke Coven) sztuk 2000 po kop. 6.
11. Gliny ogniotrwałej angielskiej (Fin-Clay) pudów 25 po kop. 45.
12. Murłatów 7/8" kw. grub., w długościach od 30 do 36 stóp, stóp 3000 po kop. 7.
13. Murłatów 6/6" kwadr. grubości, w długościach od 30 do 36' stóp 1550 po k. 4 3/4.
14. Murłatów 5/5" kw. w dług. od 30 do 36 stóp, stóp 1000 po k. 4 1/2.
15. Kloce na rury po 20' dług., 20" sztuk 10 po rs. 4.
16. Dęby na spicbale po 24' dług., w odziemku 15 do 18", w cienkim końcu 12" dito sztuk 15 po rs. 3 k. 60.

§ 2. Materjały powyższe a mianowicie tarcice i murłaty, mają być wyrobione na miarę rosyjską, z drzewa zdrowego, w porze zimowej ściętego, nie murszywe lecz rdzenne, bez oflisu i bilu, proste od końca do końca w jednostajnej grubości bez sęków i skaz.

§ 3. Dostawa powyższych materjałów, ma mieć miejsce do Magazynu Zakładów najpóźniej do dnia 30 Listopada r. b. Z należności za dostawiony materjał przypadającej, potrącony będzie 4% na fundusz Stowarzyszenia Górniczego. Przystępujący do licytacji winien złożyć na vadium 1/10 części wartości licytowanego przedmiotu. Kaucja zaś wymagana jest w 1/4 części zalicytowanego materjału. Bliższe warunki dotyczące tej dostawy przejrzeć można każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne w biurze Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego i w biurze Zarządzającego Zakładem Warzelni Soli.

Ciechocinek d. 14 (26) Sierpnia 1861 r.
(1) Rejent, Rejewski.

(N. D. 4539) *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Głównego domu Schronienia ubogich i Sierot Starozakonnych w Warszawie.*

Podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 17 (29) Października r. b. o godzinie 5ej po południu w sali posiedzeń Głównego domu Schronienia Starozakonnych za Wolską rogatką exystującej, odbędzie się licytacja in minus za opieczętowanemi deklaracjami:

a) Na dostawę żywności koszernej przez cały rok 1862.

b) Na dostawę oleju, świec łojowych i stearynowych, mydła twardego szarego, sody i t. p. przedmiotów.

Warunki licytacyjne i wzór do deklaracyi, przejrzane być mogą każdodziennie wyjąwszy świąt w kancelarji zakładu od godziny 10ej z rana do godziny 4ej po południu.

Warszawa dnia 8 Października 1861 r.
Zastępca Prezydującego, H. Nussbaum.
p. o. Sekretarza Rady, S. Wawelberg.

(N. D. 4530) *Винцентская Таможня*

Объявляетъ что 16 (28) Октября сего года и въ послѣдующіе затѣмъ дни будутъ продаваться съ публичнаго торга при сей Таможнѣ конфискованные товары, какъ то: шерстяныя, бумажныя и льнянныя издѣлія а также разныя мѣлочныя вещи, всего по оцѣнкѣ, примѣрно на 2500 руб. сер.

(3) Винцентъ, 22 дня Сентября, 1861 г.

(N. D. 4559) *Штабъ Замосцьской Крѣпостной Артиллеріи.*

Вызываетъ желающихъ принять на себя поставку для сей Артиллеріи въ 1862 году ниже означенныхъ предметовъ: сала говяжьяго топленнаго четыре пуда шесть фунтовъ двадцать восемъ золотниковъ, мыла обыкновеннаго два пуда тринадцать фунтовъ шестьдесять два золотн., дегтю чистаго одинъ пудъ тридцать семъ фунтовъ, двадцать золот., дегтю простаго двадцать пудовъ тридцать пять фунтовъ, ворвани восемъ фунт. пятьдесятъ пять съ половиною золотниковъ, масла конопленнаго двадцать шесть пуд. тритцать восемъ фунтовъ двадцать шесть золотниковъ, вохри свѣтлой шесть пудовъ двадцать пять фунтовъ десятъ золотниковъ, лазоры простой тридцать семъ фунтовъ восемдесятъ три золотника, лазоры берлинской двадцать восемъ фунтовъ тритцать восемъ золотниковъ, яри медянки одинъ пудъ два фунта, мѣлу плавленнаго три пуда одинадцать фунтовъ двадцать пять золотниковъ, бѣлилъ англійскихъ десятъ пудовъ тридцать пять фунтовъ пятьдесятъ пять золотниковъ, сажи голандской тридцать шесть фунтовъ двадцать одинъ золотниковъ, сурику девятнадцать фунтовъ десятъ золотниковъ, зелберглейту пятьнадцать фунт. восемнадцать золотниковъ, щетины шестьнадцать фунтовъ восемдесятъ два золотника, шнуру голандскаго пять фунт. тридцать золотниковъ, нитокъ суровыхъ три фунта одинадцать золотниковъ, горшковъ муравленныхъ въ 1/4 ведра восемъ, дровъ сосновыхъ 9 вершковой длины двѣ сажени два аршина пять вершковъ, лопатъ деревянныхъ пятьдесятъ, метелъ березовыхъ пятьсотъ, обручей деревянныхъ четыре тысяча, валенокъ войлочныхъ пятьнадцать паръ, втулокъ деревянныхъ двѣстѣ, брусковъ на задвижки сорокъ, войлоковъ изъ коровей шерсти десятъ, клею столярнаго одинадцать фунтовъ сорокъ восемъ золотниковъ, стекляди тонкой четыре фунта, решетъ лычныхъ двѣ штуки, ситъ волосянныхъ съ коженными покрышками двѣ штуки, щетокъ столовыхъ двѣ, гвоздей желѣзныхъ двоетесныхъ тысячу штукъ, гвоздей желѣзныхъ однотесныхъ тысячу штукъ, столбовъ сосновыхъ или бревенъ длиною 5 1/2 аршина, толщеною 5 вершковъ семь, досокъ длиною двѣ сажени шириною 9 дюмовъ, толщеною 1 дюмъ тридцать, масла деревяннаго двадцать четыре фунта, всего на шестьсотъ двадцать два рубля тринадцать копѣекъ серебромъ. Торгъ назначенъ втораго (2), а переторжка шестаго Ноября 6го 1861 г.; отъ 10 часовъ утра въ Канцеляріи помянутаго Штаба, торги будутъ производится изустные; но дозволяется и присылка запечатанныхъ объявленій на точномъ основаніи 2 главы, 3 раздѣла, 1 книги, 4 части, Свода Военныхъ постановленій, залогъ на двѣстѣ восемъ рублей, долженъ быть представленъ на канунѣ торга или переторжки. Условія поставки можно видѣть въ Канцеляріи помянутаго Штаба ежедневно, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Г. Варшава Сентября 28 дня 1861 г.
(1) Полковникъ, Шрейдеръ.

(N. D. 4575) Щипіорнская Таможня симъ дѣляетъ извѣстнымъ, что 16 (28), 17 (29) и 18 (30) числъ Октября мѣсяца 1861 года, въ г. Калишѣ въ домѣ Вейхта продаваться будутъ съ аукціона разные конфискованные товары, по оцѣнкѣ на 2000 руб. сер. а именно: шерстяные, бумажные и другіе мѣлочные.

Щипіорно, 26 Сентября (8 Октября) 1861 г.
Управляющій Таможнею, Павловичъ.

Komora Celna Szczypiorno, ninjejszem obwieszcza, że w dniach 16 (28). 17 (29) i 18 (30) Października 1861 r. w mieście Kaliszu w domu Wejchta, sprzedawane będą przez publiczną licytacją, różne konfiskowane towary, w ogóle na rs. 2000 oszacowane, a mianowicie: wełniane, bawełniane i'inne drobne.

Szczypiorno d. 26 Wrześ. (8 Paździer.) 1861 r.
(1) Dyrektor Komory, Pawłowicz.

(N. D. 4568) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie Marji z Kownackich po niegdy Gustawie Płuwińskim obywatelu pozostałej wdowy teraz Lucjana Kosińskiego małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża swego działającej, właścicielki dóbr ziemskich Gogoły w tychże dobrach Okręgu Kowalskim zamieszkałej, i Józefy z Kownackich Andrzeja Moczarskiego obywatela właściciela dóbr Skarkowo małżonki, w asystencji i zaupoważnieniem męża swego czyniącej, właścicielki dóbr ziemskich Bodzanowka w Okręgu Radziejowskim zamieszkałej, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Zygmunta Krysińskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 489c obranych mających, w poszukiwaniu sum rsr. 1125 Marji Kosińskiej i rsr. 750 Józefy Moczarskiej, obydwóch z procentem 5% od dnia 31 Maja (12 Czerwca) 1853 r. liczącym się, z większego kapitału rs. 4500 na dobrach ziemskich Latkowo i Wygnanowo w dziale IV. pod Nr. 18 hypotecznie zabezpieczonego, pochodzących, i kosztów exekucyjnych od Kazimierza Kownackiego właściciela dóbr ziemskich Latkowo i Wygnanowo, oraz dóbr Regnów, w dobrach Regnów Okręgu Rawskim mieszkającego protokułem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1857 roku sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały:

Dobra Ziemskie,

Latkowo i Wygnanowo w Ogu Radziejowskim Powiecie Włocławskim Guberuji Warszawskiej pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu Radziejowskiego położone do gminy Płowce należące exekwowanego dłużnika Kazimierza Kownackiego własne, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, mają ogólnej rozległości około włók miary nowo-polskiej 35 czyli dziesiatyn 537, z jednego kawała gruntu żadną obcą własnością nieprzeciętego klasy II pszennej i żytniej złożone.

Zabudowania.

1. Dwór parterowy z cegły surówki o 2 kominach murowanych słomą kryty. 2. Obora i stajnia z gliny i z cegły palonej słomą kryta. 3. Obora z gliny zawalona. 4. Owczarnia z gliny bez dachu. 5. Stodoła takaż. 6. Stodoła przerabiająca się teraz na szopę. 7. Stajnie wozownie i spichrz spalone ściany tylko pozostały. 8. Budynek na mieszkanie i na chlewy w tym stanie. 9. Gołębnik. 10. Kloaka murowana. 11. Studni dwie. 12. Ogród fruktowy około 50 drzew fruktowych oprócz krzewów mający. 13. Sadzawka. 14. Chałup włościańskich 13 jedna jest z drzewa a reszta z gliny słomą kryte, a gdzie kuźnia dachówką. 15. Stodołek włościańskich z gliny 2, a oborek takichże 3.

Włościan jest dwóch: Antoni Bączkowski i Jakób Kowalski odrabiają w półroczu letnim swoim sprzężajem 2 1/2 morgi gruntu a w zimowym półroczu 5 dni ręcznie w tydzień.

Łukasz Jozwiak szynkuje wódkę dworską z 20 garca.

Szczepan Miętkiewicz młynarz utrzymuje wiatrak w stanie z datnym, uskutecznia mlewo dworowi, ma pomieszkanie.

Jakób Strężewski kowal za robotę kowalską dworowi odrabianą z materjału dworskiego, ma pomieszkanie, morg ogrodu wysiewnego pół morgi, pobiera żyta mendli 30, jęczmienia 15, grochu 3 składy.

Wojciech Chmielewski współwłaściciel były tychże dóbr ma zabezpieczony kapitał rs. 7,000 a oprócz tego pensji dożywotnej rs. 750 i deputat pszenicy, żyta, grochu, i innych w zajęciu co do ilości wyszczególnionych.

Na gruncie dóbr Wygnanowo żadne budowle nie egzystują same grunta zaś wcielone są do dóbr Latkowo.

Stan zabudowań ogrodzenia i inwentarze tak żywe jak i martwe oraz wysiew akt zajęcia obejmuje.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Zygmunta Krysińskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 489c zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcia w kopjach doręczone:

1. Adolfowi Estreicher Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Radziejowskiego w mieście Radziejowie urzędującemu na ręce własne dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1857 r.

2. Karolowi Pawłowskiemu Burmistrzowi miasta Osięcin jako Wójtowi gminy Płowce w Osięcinach Okręgu Włocławskim zamieszkałemu na ręce własne dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1857 r.

Wniesiono do księgi Wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 9 (21) Sierpnia 1857 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków przedaży, odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10ej z rana dnia 23 Października (4 Listopada) 1857 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Zygmunt Krysiński Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 22 Sierpnia (3 Września) 1857 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Radca Honorowy, Janicki.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej dnia 22 Sierpnia (3 Września) 1857 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Radca Honorowy, Janicki.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Latkowo i wygnanowo w Ogu Radziejowskim położonych w dniach 23 Października (4 Listopada), 6 (18) Listopada i 20 Listopada (2 Grudnia) 1857 r., termin do przygotowawczego przysądzenia wyznaczony został na d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1857/8 r. godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Następnie Trybunał wyrokiem z dnia23 Grudnia (4 Stycznia) 1857/8 r. dobra ziemskie Latkowo i Wygnanowo Adwokatowi Krysińskiemu za sumę rsr. 10000 przygotowawczo przysądził.

Poczem Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie wyrokiem z dnia 1 (13) Marca 1861 roku na żądanie Józefa Marsop kupca w mieście Włocławku zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Zygmunta Krysińskiego Adwokata w Warszawie pod N. 489 lit. c. obrane mającego jako wierzyciela hypotecznego do dalszego postępowania subhastacyjnego aktem urzędowym z dnia 25 Stycznia (6 Lutego) 1860 r. przed Stanisławem Jasińskim Rejentem subrogowanego, tudzież na żądanie Antoniego Chmielewskiego obywatela we wsi Bodzanowku Ogu Radziejowskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i dalszego postępowania subhastacyjnego u Juljana Czajkowskiego Patrona w Warszawie pod N. 549a obrane mającego do dalszego popierania subhastacji aktem urzędowym z dnia 2 (14) Stycznia 1859 r. przed Rejentem Janem Jasińskim subrogowanego, termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Latkowa i Wygnanowa w Ogu Radziejowsskim położonych w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego wyznaczał na dzień 14 (26) Kwietnia 1861 r. godzinę 10-tą z rana. Licytacja w tym terminie zaczynać się będzie od sumy rs. 23566.

Warszawa dnia 2 (14) Marca 1861 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Henryk Toeplitz kupiec I. gildy w Warszawie pod Nr. 619/20 zamieszkały, zamieszkanie prawne do tej subhastacji u Teodora Łąckiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie Nr. 1775 zamieszkałego obrane mający, do którego tenże Patron Łącki subhastacją dóbr tych popierać będzie, wierzyciel hypoteczny sumy rs. 2,500 z procentem 6% od dnia 12 (24) Października 1856 r. na dobrach Latków i Wygnanów w Okręgu Radziejowskim położonych z mocy aktu urzędowego daty 12 (24) Października 1856 r. przed Pawłem Karwadzkim Rejentem Okręgu Włocławskiego na rzecz Ludwika Loewenstejn zeznanego, oraz cessji urzędowej przed Marcinem Ciechanowskim Pisarzem aktowym w dniu 4 (16) Lutego 1857 r. na rzecz jego przez Loewenstejna zeznanej, pod dniem 9 (21) Marca 1861 r. doręczył nakaz subhastacyjny Kazimierzowi Kownackiemu przez Jana Gąsowskiego woźnego Sądu Apelacyjnego, a następnie w dniu 2 (14) Czerwca 1861 r. uzyskał wyrok Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie subrugujący go w miejsce Marjanny i Lucjana małżonków Kosińskich, Józefy i Andrzeja małżonków Moczarskich, Antoniego Chmielewskiego, Józefa Marsop i Wincentyny Lewińskiej, do dalszego popierania subhastacji dóbr Latkow i Wygnanów z przyległościami w Okręgu Radziejowskim Gubernji Warszawskiej położonych pod temczasową egzekucją.

Następnie Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z ilacji na dniu 15 (27) Czerwca 1861 roku zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Latków i Wygnanów na dzień 28 Lipca (9 Sierpnia) 1861 r. godzinę 10 z rana który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. pod N. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 23,566 kop. 20 jako 2/3 części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa dnia 16 (28) Czerwca 1861 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin wyżej oznaczony nie przyszedł do skutku, zatem Henryk Toeplitz łącznie z Antonim Chmielewskim, i Józefem Marsop wierzycielami hypotecznemi działając wszyscy przez Teodora Łąckiego Patrona Trybunału Cywilnego Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego u którego obrali sobie do obecnego postępowania subhastacyjnego zamieszkanie prawne, uzyskali wyrok ilacyjny Trybunału Cywilnego tutejszego daty 22 Września (4 Października) 1861 r. wyznaczający termin do ostatecznej sprzedaży dóbr ziemskich Latków i Wygnanów w Okręgu Radziejowskim położonych, na dzień 23 Października (4 Listopada) 1861 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 23,566 kop. 20, jako 2/3 części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 27 Wrześ. (9 Paździe.) 1861 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

LISTY GOŃCZE.

(N. D. 4429) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Pułtuskiego.*

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jakoteż i wojskowe nad bezpieczeństwem i spokojnością w kraju czuwające, ażeby na Piotra Jakubowskiego Sołtysa we wsi Ostrykół gminie Lubiel Powiecie Pułtuskim mieszkającego, a obecnie z pobytu niewiadomego, ścisłą baczność dawały i wrazie ujęcia do Sądu tutejszego dostawić zarządziły. Rysopis Jakubowskiego następujący: wzrost więcej słuszny niż średni, włosy ciemnoblond, oczy niebieskie, twarz ściągła, broda okrągła, nos spory, nosił faworyty.

Pułtusk d. 15 (27) Września 1861 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, Dembowski.

(N. D. 4360) *Sąd Policji Prostej Okręgu Płockiego Oddziału 2.*

Dnia 11 (23) Lipca b. r. pod twierdzą Nowogieorgiewską ujęto i wydobyto z rzeki Narwi płynące zwłoki mężczyzny w zupełną zgniliznę przeszłego, lat około 25 mieć mogącego, wzrostu średniego, budowy ciała dobrej, włosów na głowie gęstych, dość długich, ciemnych, ubranego w bluzę płócienną niebieską przepasanego paskiem rzemiennym ze sprzączką żelazną, koszul, płócienną białą, spodnie płócienne ciemne w buty zwyczajne zapuszczone, ktoby o imieniu, nazwisku, religji i zamieszkaniu trupa wiedział raczy udzielić wiadomość Sądowi tutejszemu, lub Sądowi najbliższemu swego zamieszkania.

Zakroczym d. 12 (24) Września 1861 r.
Podsędek, Markowski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 4479) Podaje do powszechnej wiadomości, iż bilety lombardowe wydane za N. 25590 przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 21 Października roku 1861 to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcyi Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcyi. (2)

OSTRZEŻENIA.

(N. D. 4594) *Urząd Loteryi w Królestwie Polskiem.*

Na zasadzie doniesienia Kolektora Loterji Rothaub w m. Warszawie podając do wiadomości, iż 1/5 losu pod N. 1856 lit. e, i 1/5 N. 18103 lit. b, z 5 klasy 97 Loterji przypadkowo zaginęły, ostrzega zarazem posiadacza, że żadnej korzyści z takowych nie odniesie, gdyż wygrane tylko właścicielowi w Kontroli Kolektora zapisanemu wypłacone zostaną.

Warszawa d. 30 Wrześ. (12 Paździer.) 1861 r.
Naczelnik Urzędu, Baron Mengden.
Sekretarz Urzędu,
p. o. z delegacji, J. K. Noiński.

(N. D. 4590) *Sprostowanie.*

W ogłoszeniu obwieszczeniu Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Warszawskiej w Kaliszu z d. 11 (23) Lipca r. b. N. 3111, umieszczonego w b. Gazecie Rządowej N. 178. 195 i 210, zaszła pomyłka drukarska, która prostuje ją w sposób następujący:

1. Termin licytacji do sprzedaży dóbr Więck i Wikłowa (które już z pod sprzedaży z powodu opłaconej zaległości Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego przypadającej, uwolnione zostały), ogłoszony jest na dzień 24 Lutego (8 Marca) 1862 r., a powinien być oznaczony na dzień 27 Lutego (11 Marca) t. r.

2. Podobnie termin licytacyjny do sprzedaży dóbr Wancerzewa ogłoszony jest na d. 28 Lutego (12 Marca) 1862 r., a powinno być oznaczony na dzień 27 Lutego (11 Marca) t. r.

w Drukarni J. Jaworskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.